

БОРБА

B O R B A

PUBLISHED BY THE BULGARIAN NATIONAL FRONT

SEPTEMBER-OCTOBER, 1961

NEW YORK

ИЗДАНИЕ НА ЦЕНТРАЛНИЯ УПРАВИТЕЛЕНЪ СЪВЕТЪ
НА БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ

PUBLISHED BY THE CENTRAL EXECUTIVE BOARD OF THE BULGARIAN NATIONAL FRONT

P.O.Box 2158, Grand Central Station, New York 17, N.Y.

Редакторъ-Основателъ: Д-ръ Иванъ Дочевъ - Редакторъ: Спасъ Т. Райкинъ.

1961 - 3/21

Ню Йоркъ

Септемврий - Октомврий.

ЗА ЕДНА ОТГОВОРНА НАЦИОНАЛНА ПОЛИТИКА ВЪ

ЕМИГРАЦИЯ!

На трети и четвърти юний т.г. Екзекутивниятъ Комитетъ на Централния Управителенъ Съветъ на Българския Националенъ Фронтъ бѣ свиканъ на извънредна сесия въ Ню Йоркъ, за да разгледа политическитѣ позиции заети отъ делегатитѣ на организацията въ Българския Националенъ Съветъ въ разговори съ официални лица. Следъ двудневно обсъждане на повдигнатитѣ въпроси политиката на Българския Националенъ Съветъ бѣ подобрена и бѣха направени съответни препоръки.

На втори и трети септемврий разширениятъ съставъ на Централния Управителенъ Съветъ разгледа същитѣ тѣзи въпроси и отново политиката на Българския Националенъ Фронтъ въ Българския Националенъ Съветъ бѣ подобрена.

Политическитѣ позиции заети отъ Българския Националенъ Съветъ въ разговоритѣ съ официални лица се свеждатъ до изразената готовностъ за сътрудничество съсъ всички български политически сили въ емиграция.

Водими отъ съзнанието за една отговорна национална политика въ емиграция и въ съгласие съ основнитѣ предпоставки залегнали въ програмата на Българския Националенъ Съветъ за едно цѣлостно обединение на българската политическа емиграция на базата на взаимно припознаване съответното мѣсто на всѣка политическа групировка въ общата национална борба за освобождение, членоветѣ на Екзекутивния Комитетъ и тѣзи на Централния Управителенъ Съветъ застанаха на позицията, че всѣки отказъ за сътрудничество, проявенъ отъ която и да било групировка въ този моментъ е безотговорна партизанщина насочена противъ интереситѣ на освободителната борба.

Решенията на Екзекутивния Комитетъ и Централния Управителенъ Съветъ на Българския Националенъ Фронтъ сѣ изразъ на съзнанието за една отговорна национална политика въ емиграция. Носителъ на тази политика днесъ се явява Българскиятъ Националенъ Съветъ. Надяваме се, че тя ще намери отзвукъ и между други български срѣди!

ВЪЗПОМЕНАТЕЛНА СЛУЖБА И ПРОТЕСТЕНЪ МИТИНГЪ

ПО СЛУЧАЙ ГОДИШНИНАТА ОТЪ 9.9.1944 Г.

ВЪ НЮ ЙОРКЪ.

Българскиятъ Националенъ Съветъ отбеляза трагичната годишнина отъ 9 септемврий 1944 г. съ традиционната Възпоменателна Служба въ честь на жертвитѣ на комунистическия тероръ и Протестенъ Митингъ. Събранието се състоя въ Хотелъ Ню Йоркъръ на 10 септемврий въ 11 ч.

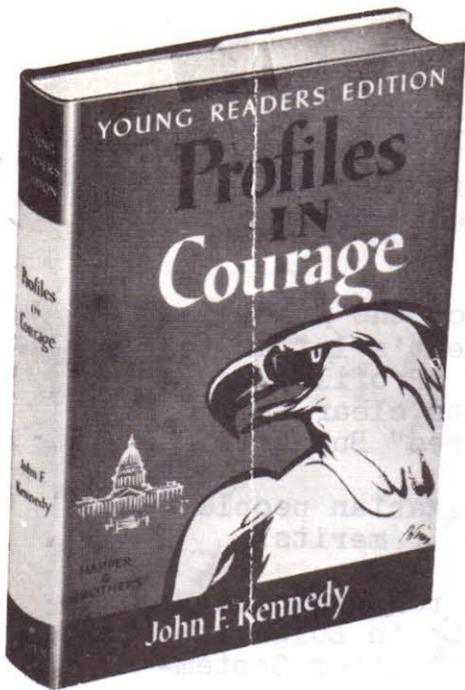
Господата Спасъ Райкинъ, Руси Славейковъ и Павелъ Павловъ прочетоха подходящи молитви отъ обичайната траурна служба и накрая всички присъстваващи изпѣха заедно "Вѣчна Памѣть" за упокоение душитѣ на падналитѣ въ борбата за свобода.

Следъ приключване на траурната служба се откри Протестния Митингъ. Въ отсъствие на г-жа Гъбенска речъта и бѣ прочетена отъ г. Спасъ Райкинъ. Между другото г-жа Гъбенска каза следното: "На 9 септемврий 1944 година съветския врагъ съ шепа български предатели нахлуха въ страната ни. Отъ тогава до сега, 17 години, тѣ тъпчатъ съ окървавенитѣ си ботуши, както сърдцето на българина, така и неговата малка прекрасна земя... Както язовиритѣ, така и мавзолеитѣ...ще останатъ като символични паметници на робския трудъ и експлоатация, на които е билъ подлаганъ нашия народъ... Картината на неволя и страдания на народа ни... не може да не докосне нашето сърдце и ни накара чистосърдечно да се замислимъ за повече дѣйствия, за повече митинги като днешния за да разобличимъ фалшивия месия Крушчевъ и неговитѣ ордия въ България...4

Г. Тончо Теневъ припомни преживѣлицитѣ си на 9.9.1944 когато насмалко е билъ застрелянъ отъ една комунистическа партизанска команда и впоследствие като Директоръ на Мини Перникъ и Народенъ Представителъ. Покъртителнитѣ картини на безотговорни убийства нарисувани отъ г. Теневъ предизвикаха чувства на възмущение у слушателитѣ. Той подчерта, че на 9.9.1944 г. западнитѣ сили сѣ били заблудени за истинскитѣ намерения на Петата Комунистическа колона въ България - "Отечествения Фронтъ" и че дори и сега нѣкои срѣди въ Стейтъ Департмънтъ поддържатъ, че комуниститѣ били дошли на властъ въ България въ 1947 г.

Д-ръ Калинъ Койчевъ подчерта, че националната освободителна борба днесъ се отрича отъ три различни категории българи: тѣзи които въ 1944 г. искаха да надѣнатъ есесовскитѣ униформи и да се биятъ съ Русия днесъ ни казватъ, че който е поробилъ България днесъ да отиде да я освобождава, Онѣзи пкъ, които отначало вдигнаха високо знамена за борба, днесъ сѣ носители на песимизъмъ и искатъ да се връщатъ въ България да видятъ близкитѣ си и на трето мѣсто идватъ онѣзи, които се смѣтатъ "съюзници" на западнитѣ сили и мислятъ, че не трѣбва да се прави нищо, за да не се побърка на тѣзи сили. Това сѣ все сили на поражение - заключи Д-ръ Койчевъ. Следъ това той анализира различнитѣ категории български емигранти - тѣзи заварени отъ 9.9. въ чужбина, останали съсъ старитѣ си "безпартийни" предразсъдъци, избѣгалитѣ до 1955 година, носители на традиционнитѣ партийно-политически разбирания и избѣгалитѣ следъ това - израстнали следъ 9.9. несвързани съ старото, наситени отъ комунизма и съ погледъ насоченъ къмъ нѣщо ново. Д-ръ Койчевъ се спрѣ на въпроситѣ за Монархия, Република, частна собственостъ, "патриотичнитѣ индустриалци и търговци" и т.н. споредъ както тѣзи въпроси се третиратъ отъ нашата емиграция и значението имъ като елементи на разединение и обединение.

Събранието бѣ поздравено отъ г. Билий - Атаманъ на Казашкото Освободително движение и г. Анте Дошенъ отъ Хърватския Националенъ Фронтъ.

Before his inauguration President Kennedy prepared a special edition for young people of his famous Pulitzer Prize biography, **PROFILES IN COURAGE**. It was recently distributed together with a letter from the President

PRESIDENT JOHN F. KENNEDY

Dear Young Reader:

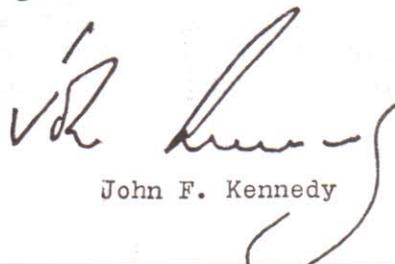
This is largely a book about politicians who were failures.

Most were deprived of any hope of achieving their most cherished goals in public life. Many were rejected by the people and forced to live in obscurity away from the political arena which they enjoyed so much.

But what is important about these men is not their failures, but why they failed -- not the goals they did not reach, but what kept them from these goals. Each of them had some principle or idea which he believed in; and when the time came, each of them chose to act according to his beliefs even though to do so meant unpopularity and criticism and often defeat in elections.

That is why this book is called Profiles in Courage. For it takes great courage to do what you think is right even though it may mean the end of your career and the dislike and criticism of your friends and neighbors. Many people never have the opportunity to show such courage. But all of us have the opportunity to recognize such courage in others, to respect the person who is doing what he believes to be right even though we think he is wrong.

That is why this book is more than an exciting story of great men. It is a lesson to all of us that courage is much more than bravery on a battlefield; that it can mean acting according to your beliefs whatever the consequences. And it is also a lesson that we can all share in such courage by refusing to join with those people who make unreasoning attacks on the man who is doing or saying what he honestly believes to be right.

John F. Kennedy

EDITORIAL

DR. G. M. DIMITROV - THE

STATE DEPARTMENT'S "IN-

VESTMENT" IN FUTURE

"FREE" BULGARIA.

Current political talk among Bulgarians in America puts it this way: THE STATE DEPARTMENT CONSIDERS DR. G. M. DIMITROV THE BEST AMERICAN INVESTMENT in a future Bulgaria. Responsible factors are unofficially quoted as having used the term "investment".

Facts and circumstances force us to accept this talk as undisputable truth and unless immediate steps are taken to

change this truth we are under obligation to forewarn all Bulgarians - in exile and in Bulgaria, that a new dictatorship, similar to that established on September 9, 1944, is in the making and that the freedom under the State Department's "investment" in a freed from communism Bulgaria will be the same freedom which this "investment" brought to his country in 1944.

We have repeatedly challenged this policy of the State Department. We challenge it now again. Using the President's letter to the younger readers of his Pulitzer Prize winner book "Profiles in Courage" as a foreground for this editorial, we want to clear the background of this American "investment" in future "free" Bulgaria.

Here are the facts! Let History and the Bulgarian people - in exile and in Bulgaria - judge them according to their merits!

1. Dr. G. M. Dimitrov bears full political responsibility for the coming to power of the present Communist regime in Bulgaria and for the mass executions that took place in Bulgaria after September 9, 1944.

2. The followers of Dr. G. M. Dimitrov are still in the present Communist Government of Bulgaria.

3. Dr. G. M. Dimitrov's claims for leadership of the Bulgarian National Agrarian Union are unfounded misrepresentations. It was the Government of the Bulgarian National Agrarian Union of Constantin Muraviev, Dimitar Gitchev and Vergil Dimov. - nationally recognized leaders of the Union - and of the Bulgarian Democratic Party of Nikola Mushanov which was toppled by the Communist coalition "Fatherland Front" of Dr. G. M. Dimitrov. C. Muraviev, D. Gitchev, V. Dimov and N. Mushanov were thrown in prison where some of them died and some of them are still imprisoned by the very Government in which Dr. Dimitrov took part through his political group "Pladne".

4. On October 12, 1944 Dr. Dimitrov joined the Secretary of the Bulgarian Communist party and the other groups of the "Fatherland Front" in a public declaration proclaiming the Communist Party to be democratic and the Bulgarian National Agrarian Union and the Bulgarian Democratic party - undemocratic. Here is the partial text of this declaration:

".... The other parties and organizations... cannot be admitted in the Fatherland Front. That includes Democrats, Liberals, Gitchevists and Radicals as parties. In general, outside of the Fatherland Front there are no democratic political organizations...."

5. Dr. G. M. Dimitrov's program for a future Bulgaria envisages reestablishment of the Fatherland Front combination and suppression of the liberties and the freedom of the Bulgarian people.

6. During his heyday period in Bulgaria - September-December 1944 - Dr. Dimitrov made numerous statements declaring that the foreign policy of Bulgaria led through Moscow.

7. The following telegram, published in "Borba" (1/19, 1961), in photostat as it appeared in the Bulgarian Press (Zaria 11.10.1944), is a significant document in Bulgarian political history:

Moscow, Joseph V. Stalin
Marshall of the Soviet Union

On the occasion of the anniversary of the October Revolution we extend to you the greetings of the Bulgarian peasants and their admiration for the liberation exploits of the glorious and brotherly Red Army.

The article in the paper explained that the telegram was addressed to Stalin by the "Secretary General of the Bulgarian National Agrarian Union Dr. G. M. Dimitrov".

8. Dr. G. M. Dimitrov is widely known in Bulgaria and abroad as a pre-war Intelligence Officer for the Royal Yugoslav Government when the subversive and open political activities of his group "pladne" were financed by Belgrade.

9. Dr. G. M. Dimitrov's Committee is a shelter for deserting or planted abroad Communist agents. His political background and ideological affinities and past cooperation with Communists present no obstacles for them to infiltrate through him the Bulgarian exile Movement. The examples of Trifounov and Mladenov are too well known to be forgotten.

10. The great majority of the founding members of his Committee resigned and he himself hand-picked his new associates in a way that no one of them to challenge his authority.

11. Dr. G. M. Dimitrov faked false evidence against Mr. Toncho Teneff - one of the most distinguished leaders of the Bulgarian parliamentary opposition to communism in 1946-1947, closest friend and associate to the leader of the Bulgarian National Agrarian Union D. Gitchev in whose name he heads the exile representation of this Union. Severely criticized by Mr. Teneff for his methods and policies, Dr. Dimitrov denounced him as being sent abroad by the Communists and subsequently intimated that he had indulged in this fabrication on instructions from the Americans.

12. Dr. George Petkov, one of the earliest associates of Dr. Dimitrov, after resigning from his Committee, accused him of preparing "to substitute the present dictatorship with another one".

13. Mr. D. Matsankiev, another associate of his, after resigning from the same Committee accused Dr. Dimitrov of faking false personnel arrangements and misappropriated vast amounts of funds supplied by the American Government.

14. Mr. K. Shopov, of the same category, cited Dr. Dimitrov for passing death sentences against him and other Bulgarian political exiles in Istanbul, for attempts to have these sentences carried, for beatings, threats, slanders and ... for the murder of two brothers in Italy.

These are the few of the universally acknowledged facts !

Do these facts have any meaning at all?

They certainly do!

For those who have chosen Dr. G.M.Dimitrov to be their "investment" in future Bulgaria and to be the present "spokesman" for Bulgaria in exile, thereby endorsing his political actions as outlined above, September 9 is a day of national liberation!

For those, who recognize September 9 as a national tragedy - and they are the entire Bulgarian people - Dr. G. M. Dimitrov is the Trojan Horse of the Communist take-over of Bulgaria.

The logic of these facts is too obvious and irrefutable to be overlooked or ignored!

It certainly is a grave mistake to underestimate the intelligence of the Bulgarian people and expect that it ignore or overlook this logic!

It certainly is an error of judgment, it could not be irresponsible personal politics of incompetent officials, to persist in continuing this policy of "investments" and "spokesmen".

The American policies on Bulgarian exile affairs are in urgent need of reconsideration, re-evaluation and radical change! This need is dictated by American vital interests in future Bulgaria - not by Bulgarian politics. This is a time of challenge and opportunity!

The time is ripe for all Bulgarians too to recognize the reality of facts in the American attitudes on Bulgarian political matters and draw the necessary conclusions. There is a political solution and the beneficiary of that solution is Dr. G. M. Dimitrov. There is an Intelligence solution and it embraces all those who disregard the importance of political matters. The first solution implies commitment for the future - the second solution is a underhand dealing and nobody openly accept responsibility for it. The time has come that those deciding who is worthy of being their political choice and who is unworthy for it, and who is to be a paid mercenary agent, know that we, the Bulgarians, are aware of this important distinction. The time has also come for those Bulgarians who are unaware of this distinction, or pretend that they are unaware, realize that they are doing just a mercenary work serving Dr. G. M. Dimitrov, that they are involved in underhand activities - not in a bona fide political work.

The time has come for all of us to recognize the political solution and distinguish it from the Intelligence work, to recognize the political opportunist and the political mercenary, the political "investment" and the political dupe, the political ignorance and the political trickery.

We do not hesitate, in the words of President John F. Kennedy, to be those who have the courage to advocate, at the risk of personal and political sacrifices, an unpopular with the authorities cause! We are prepared to carry the burden of this unpopularity! But we are honestly and sincerely convinced that we are advocating a just and positive cause!

"B O R B A"

/Reprints of this article are being mailed to a number of U.S. Senators, Congressmen and official agencies./

ПОЛУГОДИШНА ПЛЕНАРНА СЕСИЯ НА ЦЕНТРАЛНИЯ

УПРАВИТЕЛЕНЪ СЪВЕТЪ НА БЪЛГАРСКИЯ НА-
ЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ.

На 2 и 3 септември т.г. Ц.У.С. на Б.Н.Ф. проведе редовната си полу-годишна пленарна сесия. Заседанията се състояха въ Хетелъ Леноксъ, Бъфало. Присътствуваха всички членове съ изключение на трима, които бѣха представени съ пълномощни. Първото заседание се откри въ 4 часа следъ обѣдъ отъ Председателя Д-ръ Иванъ Дочевъ и продължи до 9 часа вечерята. На това заседание изнесоха докладитѣ си Д-ръ Иванъ Дочевъ - по състоянието и дѣйността на организацията, Д-ръ Калинъ Койчевъ, Главенъ Секретарь - по състоянието на клоноветѣ въ Франция, Белгия и Германия и впечатленията му отъ обиколката въ Европа, Спасъ Т. Райкинъ, Секретарь - политически докладъ.

Въ доклада си Д-ръ Дочевъ се спрѣ подробно върху юнската сесия на Екзекутивния Комитетъ на която е била разгледана и удобрена политиката следвана отъ представителитѣ на организацията въ Българския Националенъ Съветъ изразена въ декларираната готовност на организацията да сътрудничи съсъ всички български политически сили въ емиграция заели позиция противъ комунизма.

Д-ръ Койчевъ подчерта обстоятелството, че политическата линия на Ц.У.С. се приема и поддържа съ ентузиазъмъ отъ всички членове на организацията, особено отъ тѣзи, които наскоро ся напуснали България, където ся преминали презъ школата на вътрешната съпротивителна борба. Сведенията, че политическия курсъ на организацията е станалъ известенъ на вътрешнитѣ съпротивителни сили чрезъ нелегалното проникване на "Борба" дълбоко въ България и че тамъ той е намерилъ горещъ и ентузиазизиранъ приемъ по простата причина, че този курсъ е билъ възприетъ отъ борцитѣ на вътрешния освободителенъ фронтъ подъ тежестта на вътрешнитѣ обстоятелства далече преди емигрантскитѣ кръгове да съзнаятъ неговата необходимостъ, предизвика ^{ха} дълбоко задоволство.

С. Райкинъ докладва за състоялитѣ се срещи съ официални лица предъ които ся били изнесени политическитѣ проблеми на българската емиграция. Поставяйки тѣзи срѣщи въ перспективата на развиващитѣ се международни събития и настъпилитѣ вътрешни промѣни въ България г. Райкинъ подробно обоснова политическата база на която почива Българския Националенъ Съветъ - взаимното признаване на съставляващитѣ го политически групировки и общата борба за освобождението на България отъ комунизма - и обясни изявената готовност отъ страна на Б.Н.Ф. да сътрудничи съсъ всички български политически групировки на тази база.

Второто заседание се откри въ недѣля, 9 часа сутринята, съ дискусии по изнесенитѣ доклади, въ които взеха живо участие съ подробни изказвания Д-ръ Ангелъ Тодоровъ, Ангелъ Гъндерски, Симеонъ Овчаровъ-Харизанъ, Георги Петровъ, Иванъ Гълъбовъ, Цоню Градинаровъ, Тинко Табаковъ, Руси Славейковъ, Димитъръ Ивановъ, Миро Герговъ, Асенъ Цветиновъ, Д-ръ Пановъ, Дамянъ Георгиевъ, Василь Динчевъ, ~~Георги Карчевъ~~ и др.

Въ по-голѣмата си частъ дискусиитѣ се водиха върху политиката на организацията по сътрудничеството съсъ други политически групировки, като въ изказванията си делегатитѣ засегнаха и въпроси неразгледани въ изнесенитѣ доклади. На докладчицитѣ бѣха зададени множество въпроси на които тѣ отговориха подробно и изчерпателно.

Въ отговоритѣ си по повдигнатитѣ политически въпроси г. Райкинъ изтъкна необходимостта отъ обединение на всички български сили въ чужбина въ борбата противъ комунизма на базата на една демократическа платформа и заяви, че Б.Н.Ф. се намира начело на това движение, но че заинтересувани партизански групировки последователно работятъ противъ такова обединение. Съсъ всевъзможни трикове и камуфлажи известни фактори сѫ успѣли да поставятъ българскитѣ работи така, че да поставятъ въ услуга на деветосептемврийството дори и неговитѣ най-отчаяни врагове. Г-нъ Райкинъ направи подробенъ анализъ на нѣкои общоизвестни факти, нарочно забулѣни въ мъгла и мистериозностъ, и изнесе сведения събрани по официаленъ пътъ, отъ които стана ясно, че Американско-Българската Лига въ Америка и т.н. Временно Българско Представителство въ Европа, което надълго и нашироко проагитира политическитѣ си връзки съ Лигата, сѫ оръдия и инструменти изкусно поставени въ служба на деветосептемврийството - не само косвено и по негативенъ пътъ, но и прѣко, бидейки въ недѣлима органическа връзка, бидейки части и елементи отъ самата политическа машина която всячески се стреми да наложи отечествено-фронтството на българската общественостъ. Обясненията на г. Райкинъ, подкрепени съ ясна графическа схема въ която релефно изпъкна ролята на мнозина, които привидно атакуватъ Д-ръ Г. М. Димитровъ, бѣха посрещнати съ нескритъ интересъ и удобрение.

Следъ приключване на разискванията по докладитѣ г. Райкинъ докладва Проекто-Резолюциитѣ, които бѣха отново обсъдени параграфъ по параграфъ и приети въ окончателенъ видъ - публикувани на следващата страница.

Последваха разисквания по останалитѣ точки отъ дневния редъ. Реши се щото шестиятъ конгресъ на организацията да се състои въ Ню Йоркъ на 3 и 4 мартъ, 1962 г. Съответнитѣ организации поеа задължения да подкрепятъ финансово изнасянето на този конгресъ. Въ изказванията си делегатитѣ удобриха предложението, щото на този конгресъ да се разгледа въпроса за "Формата, организацията и политическата платформа на Б.Н.Ф. въ свободна България", като за тази целъ Д-ръ Иванъ Дочевъ, Д-ръ Калинъ Койчевъ и Спасъ Т. Райкинъ бѣха натоварени да изработятъ своевременно единъ проектъ и го представятъ на членоветѣ на Ц.У.С. за предварително преглеждане и обсъждане.

Разгледани бѣха и много други организационни въпроси. Сесията бѣ закрыта въ шестъ часа следъ обѣдъ.

Организацията на Б.Н.Ф. въ Бѣфало взе грижата за посрещане и настаняване на членоветѣ на Ц.У.С. Въ събота вечерята, следъ приключване на първото заседание въ дома на г. и г-жа Василь Динчеви бѣ дадена разкошна вечеря на всички присѣтствуващи на сесията. Въ недѣля на обѣдъ г. Динчевъ донесе сандвичи и заседанието продължи следъ кратко прекъсване.

Общиятъ резултатъ отъ тази сесия на Ц.У.С. бѣ, че на политическитѣ въпроси се отдаде първостепенно значение и тѣ бѣха обсъдени съ най-голъмо внимание. Състоянието на отдѣлнитѣ политически групировки, тенденциитѣ въ тѣхното идейно-политическо развитие, становищата имъ по голѣмитѣ национални въпроси и готовността имъ за политическо сътрудничество бѣха поставени на сериозенъ и безпристрастенъ анализъ. Тѣдногрѣдата партизанщина и политическия опортюнизмъ, политическата некомпетентностъ и безотговорна игра съ интереситѣ на националната освободителна борба бѣха добре очертани, разбрани и осъдени. Ц.У.С., въ своя пълненъ съставъ, удобри поетия курсъ отъ организацията и предостави на Екзекутивния Комитетъ да продължи да води организационната политика по пѣтищата по които тя е била водена досега.

РЕЗОЛЮЦИИ

НА ЦЕНТРАЛНИЯ УПРАВИТЕЛЕН СЪВЕТ НА БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕН ФРОНТЪ ГЛАСУВАНА ОТЪ ПЛЕНАРНАТА СЕСИЯ ВЪ ГРАДЪ БЪФАЛО, НЮ ЙОРКЪ 3 СЕПТЕМВРИЙ 1961

Членоветъ на Ц.У.С. на Б.Н.Ф., събрани на редовна полугодишна сесия въ градъ Бъфало, следъ като изслушаха докладитъ на Председателя Д-ръ Иванъ Дочевъ - по организационнитъ въпроси, Главния Секретарь Д-ръ Калинъ Койчевъ - по състоянието на клоноветъ въ Франция, Белгия и Германия, и Спасъ Т. Райкинъ - по политическитъ въпроси, и следъ обстойни обсъждания на изнесенитъ доклади, върху международното положение, положението въ България и развоя на българскитъ политически работи въ чужбина, счетоха за необходимо да заявятъ следното:

I. МЕЖДУНАРОДНИ ВЪПРОСИ

1. Гигантскитъ двубой между лагера на свободнитъ народи и комунистическия блокъ взема все по-ясна и опредѣлена форма и застрашава всѣки моментъ да се превърне отъ "студена война" въвъ въоръженъ конфликтъ.

2. Главнитъ протагонисти на свѣтовната сцена правятъ отчаяни усилия да отложатъ надвисналата надъ свѣта опасностъ, за да спечелятъ време за военна подготовка.

3. Агресивната политика на комунистическитъ диктатори допринесе за отрезвяване на голѣма частъ отъ онѣзи обществени кръгове на западъ, които въ продължение на много години използваша огромното си влияние срѣдъ управлявацитъ срѣди, за да налагатъ политиката мирно съжителство прокламирана отъ комунистическитъ централи.

4. Каузата на поробенитъ народи печели все повече и повече привърженици срѣдъ общественото мнение на западъ, макаръ че ръководнитъ държавни фактори на великитъ сили все още държатъ поведение на резервираностъ и въ полемиката си съсъ Съветския Съюзъ и публичнитъ си декларации не отиватъ по-далече отъ въпроса за Берлинъ, изявявайки интересъ къмъ поробенитъ народи само на думи.

5. Б.Н.Ф. декларира подкрепата си на Председателя на Съединитъ Щати и водачитъ на всички свободни народи въ усилията имъ да спратъ комунистическата експанзия върху новитъ, икономически и културно изостанали народи, както и да подготвятъ условията за възстановяване правата и свободитъ на поробенитъ народи.

II. СЪПРОТИВИТЕЛНОТО ДВИЖЕНИЕ ВЪ

БЪЛГАРИЯ

6. Днесъ, седемнадесет години следъ падането на България подъ комунистическа тирания, българскиятъ народъ все още се намира окованъ въвъ веригитѣ на непоносимо робство, лишенъ отъ елементарни граждански права и човѣшко достоинство, закрепостенъ робъ въ държавни заводи и колективни земеделски стопанства и безгласенъ автоматъ въ държавната бюрократична машина.

7. Народната съпротива срещу установения режимъ на потисничество изъ день въ день расте и застрашава да помете шепата тирани при пръвъ удобенъ случай създаденъ отъ развитието на международнитѣ събития. Политическиятъ тероръ въ страната и икономическиятъ банкрутъ на комунистическата система сѣ най-мощнитѣ двигатели и съюзници на съпротивителнитѣ сили като всѣки день прибавятъ все повече и повече борци къмъ освободителното движение и налагатъ неговата борба като спасителна народна кауза.

8. Отчаянитѣ опити на българското комунистическо правителство да спечели българския народъ на своя страна като превъзпита поколѣнията заварени на 9 Септемврий 1944 г. и възпита тѣзи израстнали въ комунистическо време въ догмитѣ и политиката на комунизма се провалиха катастрофално и освенъ на СТРАХЪ отъ преследвания, ОПОРТЮНИЗЪМЪ наложенъ отъ нуждата за изкарване насъщния хлѣбъ и ОТЧАЯНИЕ отъ бездѣйствието и нерешителността на западнитѣ велики сили, комунистическия режимъ въ България не почива на никаква вътрешна идейна, политическа или морална база.

9. Националнитѣ съпротивителни сили въ България, вдъхновявани отъ идеалитѣ и подвизитѣ на българскитѣ апостоли на борбата за свобода Раковски, Ботевъ, Левски и Бенковски, продължителни на осветенитѣ национални традиции за жертва предъ олтара на отечеството и интереситѣ на българския народъ, преминали презъ горнилото на нечовѣшки изпитания презъ изтеклитѣ седемнадесет години и презъ гробоветѣ на стотици хиляди свидни народни жертви, окриляни отъ никога неугасващата надежда за освобождение — ежедневно подхранвана отъ непредвидени обрати въ международното положение — водятъ борбата за свобода — било поединично, било въ конспиративни групи — безъ огледъ на минали партийно-политически различия и така представятъ незамѣнимъ примѣръ за следване на българската политическа емиграция.

10. Ц.У.С. на Б.Н.Ф. удобрява съ възторгъ установеното въ България сътрудничество между политическитѣ групировки отъ последното българско демократическо правителство на Константинъ Муравиевъ и националнитѣ сили сподѣлящи общо идейно политическо наследство съ Б.Н.Ф. — сътрудничество подобно на това установено въ Българския Националенъ Съветъ.

11. Опититѣ на известни политически агенции въ чужбина, подпомогнати отъ българското комунистическо правителство, да въведатъ въ заблуда известна частъ отъ националнитѣ съпротивителни сили въ България относно идейно-политическото развитие на Б.Н.Ф. — опити направени съ цель да се експлоатира предизвиканата вътрешна криза за партизански цели — сѣ били навреме разкрити отъ дѣйцитѣ на вътрешния освободителенъ фронтъ и спекулантитѣ съ народната трагедия сѣ се намерили въ положението на безотговорни партизани.

12. Дѣйцитѣ на вътрешния освободителенъ фронтъ и цѣлия български народъ се държатъ умишлено въ неведение отъ западнитѣ осведомителни агенции по развитието на българската политическа емиграция и особено по

дѣйността на българскитѣ политически емигранти и тѣхнитѣ организации въ подкрепа на освободителното дѣло.

13. Ц.У.С. на Б.Н.Ф. натоварва Екзекутивния Комитетъ да продължи да държи въ течение и правилно осведомява съпротивителнитѣ сили въ България и широкитѣ народни маси за политическитѣ събития всрѣдъ българската емиграция.

14. Ц.У.С. на Б.Н.Ф. натоварва Екзекутивния Комитетъ да уведоми вътрешното съпротивително движение и цѣлия български народъ, че българскитѣ политически сили въ емиграция нѣматъ нищо общо и не носятъ никаква отговорностъ за радиопредаванията на Гласа на Америка и Радио Свободна Европа, както и другитѣ чуждестранни радиостанции предаващи на български.

III. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРОБЛЕМИ ВЪ

ЕМИГРАЦИЯ

15. Международниятъ порядъкъ установенъ въ свѣта следъ втората свѣтвна война, установениятъ комунистически терористически режимъ въ България, наследенитѣ политически традиции отъ миналото, развититѣ се политически събития въ България и срѣдъ българската емиграция въ чужбина следъ девети септемврий 1944 г. и опита и впечатленията на българскитѣ политически дѣятели отъ живота срѣдъ западнитѣ демократични народи, наложиха своя отпечатъкъ върху политическитѣ схващания не само на израстналото следъ войната ново поколѣние, но и предизвикаха радикално преразглеждане идейно политическитѣ доктрини и програми на поколѣнията израстнали и възпитани въ условията предшествуващи втората свѣтвна война — преразглеждане и преценка намерили особено яркъ изразъ въ политическия курсъ поетъ отъ Б.Н.Ф.

16. Б.Н.Ф. зае мѣстото си въ движението срѣдъ българската национална емиграция за политическа еманципация като:

а. Даде публиченъ изразъ и последователно разви своитѣ основни демократически идейно-политически концепции.

б. Установи политически контактъ и сътрудничество съ традиционнитѣ български политически групировки въ чужбина и така представи още една възможностъ за българскитѣ национални сили да заематъ съ честъ и достоинство припадащото имъ се съответно мѣсто въ общата борба за свобода.

в. Публично осъди и обърна най-сериозно вниманието на българската общественостъ въ чужбина върху опититѣ на нѣкои български фактори въ емиграция и старата българска генерация политици да възкресятъ и наложатъ на българската освободителна борба всеобщо осъдени авторитарни методи и доктрини.

17. Б.Н.Ф. се присъедини къмъ, и даде мощенъ тласкъ на движението срѣдъ българската емиграция за предотвратяване установяването на една нова отечествунофронтowska диктатура въ България подъ егидата на бившитѣ комунистически колаборанти организирани въ чужбина въ т.н. Български националенъ Комитетъ, като:

а. Последователно разкри и продължава да разкрива политическото минало на бившата про-комунистическа клика въ България и пре-

дупреждава съответните отговорни фактори за катастрофалните поражения върху морала на съпротивителните сили в България от политиката на подкрепа на отечественофронтовските сили в емиграция.

б. Осяди и продължава да осяжда онѝзи служби в чужбина, които проявяват необяснима партизанска едностранчивост по българските политически въпроси и ратува и настоява предъ съответните отговорни фактори за незабавно промѣняне на тази политика.

18. Б.Н.Ф. застава начело на движението срѣдъ българската общественост в чужбина за поддържане на по-високъ граждански и политически моралъ, като:

а. Привлече вниманието на българската общественост в чужбина върху съмнителните връзки на нѝкои български общественици в емиграция, застанали начело на известни политически и културни организации, съ българското комунистическо правителство в София.

б. Осяди опитите на известни фактори в чужбина да се представятъ за сторонници на прогресивни политически идеи като станатъ слѣпи оръдия на комунистическата пропаганда.

в. Атакува тайното доносничество предъ официалните служби практикувано отъ известни български общественици противъ отдѣлни български емигранти и политически групировки.

г. Изнесе на показъ продажничеството на известни български общественици поставили се в услуга на политиката за сближение между българското комунистическо правителство и Вашингтонъ.

19. Водимъ отъ категоричните повѣли на националната освободителна борба в която българскиятъ народъ се е ангажиралъ съ безпримѣрно себеотрицание и жертвоготовностъ, Б.Н.Ф. потърси и ще продължава да търси сътрудничеството на всички български политически групировки в борбата за освобождението на България отъ комунизма.

20. Б.Н.Ф. съсъ съжаление констатира намѣсата на чуждестранни фактори в българските политически работи в чужбина които умишлено насаждатъ, разпалватъ, насърдчаватъ и стимулиратъ тѣсногрѣда партизанщина, вмѣсто да упражнятъ огромното си влияние за развиване на толерантностъ, търпимостъ, сътрудничество и единение между различните български политически сили в емиграция.

21. Българското комунистическо правителство, използвайки широката си мрежа отъ тайни агенти проникнали в отговорните чуждестранни служби занимаващи се съ българските политически въпроси, е предприело яростна кампания за дискредитиране българските политически сили в емиграция и в нѝкои случаи е регистрирало завидни резултати.

22. Б.Н.Ф. обръща вниманието на българската общественост в чужбина върху зачестилите опити на българското комунистическо правителство да обвърже съ търговски връзки всеизвестни български граждани в емиграция и ги експлоатира за политически цели, като косвено ги дискредитира за българското освободително движение, и държи да заяви, че в утрешна свободна България подобни финансови сдѣлки за лични облаги ще бѣдатъ разглеждани като политическо престѣпление противъ поробения български народъ.

23. Ц.У.С. на Б.Н.Ф. удобрява досегашната политика на Българския Националенъ Съветъ и продължава мандата на своите представители да работятъ за общата национална кауза - освобождението на България - в сътрудничество съ останалите политически групировки в Б.Н.С.

ПРОЦЕСА АЙХМАНЪ И БЪЛГАРСКОТО ЕВРЕЙСТВО

С. Т. РИЛСКИ

Въ анализът на световната история няма записано по-зловещо и отвратително престъпление отъ избиването на шест милиона евреи презъ втората световна война. Човѣшкото въображение не би могло да измисли по-ужасни и безчовѣчни методи за унищожаването на една народност. Гения на злото не може да намѣри по-страшно въплочение и демонстрация отъ картината която бѣ нарисувана въ Йерусалимския съдъ презъ последнитѣ нѣколко месеца въ процеса противъ шефа на отдѣлението по еврейскитѣ въпроси въ германската тайна полиция презъ време на войната - Айхманъ.

Не за първи път въ своята история еврейския народъ е преминавалъ презъ ужаситѣ на подобни катаклизми. Египетското робство и до днесъ се възпоменава въ еврейската Пасха. Гоненията при Нерона и Филипа II, както и погромитѣ противъ еврейството въ дореволюционна Русия сѣ оставили трайни следи въ човѣшката история, но огненитѣ пѣщи и газовитѣ камери въ лагеритѣ на смъртта презъ втората световна война ще останатъ навѣки като най-ужасно свидетелство на жестокоститѣ и моралното падение на цивилизацията на двадесетия вѣкъ. Между десеткитѣ милиона човѣшки същества, които паднаха било по бойнитѣ полета, било подъ огня на бомбардировкитѣ, било отъ гладъ и болести, шеститѣ милиона евреи изгорени въ газовитѣ камери ще останатъ да свидетелствуватъ противъ едно престъпление, което не може да намѣри оправдание подъ абсолютно никакъвъ критерий било въвъ воденето на войната, било по нѣкакви политически мотиви. Този малък човѣкъ въ Йерусалимъ безспорно ще бѣде осъденъ! Това няма да върне отъ гроба нито единъ отъ тѣзи които загинаха безъ вина и безъ причина, но този процесъ драматизира предъ световната съвестъ трагедията на европейското еврейство и ще послужи като незабравимъ урокъ за днешнитѣ и бѣдещи поколѣния да не вдигнатъ отново ръка противъ когото и да било само затова че се е родилъ членъ на единъ, който и да е, народъ.

Не може да не отбележимъ съ задоволство онова, което се изнесе въ Йерусалимъ по отношение на България. По този поводъ в. Ню Йоркъ Таймсъ писа следното:

"... По-рано прокурора обърна вниманието на съда върху България, която единствена измѣжду кукленитѣ нацистки режими се противопостави да предаде евреитѣ на Хитлеръ. Царъ Борисъ, споредъ документитѣ, спаси Софийскитѣ евреи отъ депортиране като ги застави да се прѣснатъ по селата където тѣхното присѣтствие не би било забелязано отъ германцитѣ. Единъ нацистки докладъ се сплака че "Българското Правительство открито поддържа царя"... Н.Й.Т. 5/23/1961

По този поводъ единъ български вестникъ въ чужбина погледна на този въпросъ малко по-иначе и представи работата по следния начинъ:

"За щастие и гордостъ на българския народъ и България, ние, българитѣ, излѣзохме изъ този сраменъ периодъ на човѣшката история съ чисто и вирнато чело... Нито единъ единственъ еврейнъ отъ България не бѣ допуснатъ да бѣде депортиранъ отъ Гестапото и неговитѣ български наемници, да стане опитно безпомощно животно въ рѣцетѣ на зловещата Хитлерова расистка "наука"... Предъ съда на свободата и човѣшката разбунтувана съвестъ сѣ изправени и онази шепа гестаповски агенти въ България, които, начело съ монарха и неговия вътрешенъ министъръ Габровски, не

само туриха желти звезди по гърдитѣ на лоялнитѣ и почтени български поданици отъ еврейски произходъ, но презъ една зловеща нощъ се опитаха да вдигнатъ тайно и коварно българското еврейство, за да го принесатъ предъ храма на нацисткия моллохъ! И ако не бѣше скочилъ и излѣзълъ на улицата готовъ да пролива кръвта си въ защита на съгражданитѣ си евреи, българския народъ, ако не бѣха скочили като единъ и неговата църква, и писателското, и лѣкарското и професорско тѣла, и демократически-партийни ръководители, за да предотвратятъ това историческо престъпление, днесъ всички българи щѣха да се чувствуватъ изправени на съдъ заедно съ Хитлеръ въ Нюренбергъ и заедно съ Айхманъ въ Йерусалимъ. И тази шепа отъ престъпници и къмъ народа си и къмъ човѣчеството изобщо, която избѣга отъ България заедно съсъ своя господарь - Гестапото - приютени днесъ отъ свободния свѣтъ, вмѣсто да си посипятъ главитѣ съ пепель и да търсятъ чистилище за срама и позора си, се опитватъ пакъ да копаятъ гробъ на народа си. Спасителната роля на народа ни - тѣ се опитватъ да приписватъ на царь Бориса. Остава да добавятъ до него само и името на Хитлера, за да бѣде картината на умопомрачението имъ пълна! Какъвъ патриотизъмъ!... Ние сме сигурни, че единъ день българското еврейство ще каже на свѣта ясно и категорично кой го спаси отъ явна смъртъ отъ ръцетѣ на гестаповци и тѣхнитѣ български наемници. Нѣма да помогнатъ и триковетѣ на тѣзи нещастници, едни отъ които се опитватъ да кривятъ антисемитизма си задъ "демократични" фирми, а други дори се опитаха да подвеждатъ американски евреи да говорятъ на сбиркитѣ имъ..."

Горниятъ цитатъ е отъ "Свободна и Независима България" - не отъ "Работническо Дѣло" или "Отечественъ Фронтъ" както нѣкой съ право би си помислилъ. Тѣзи истерически изстъпления разкриватъ ни повече, ни помалко разклатеното политическо здраве на автора имъ. Съ тѣхъ той се е опиталъ да прави партизански капиталъ за международна експлоатация - безъ огледъ било интереситѣ на българското еврейство което той иска да скарва съ цѣлата българска общественостъ освенъ себе си, насъсква противъ цѣлата българска общественостъ освенъ себе си и да експлоатира за собствени цели въ чужбина. Тази плитка спекулация, безъ друго съшита съ бѣли конци, открито цели да жертвува интереситѣ на България, като умаловажи и отрече признанието дадено на България, потвърдено съ документи, отъ тази най-висока инстанция, Йерусалимския съдъ, по еврейскитѣ въпроси. Тази безподобна партизанщина цели задълбочаването кризата срѣдъ българската емиграция въ чужбина и не служи никому, освенъ на комуниститѣ въ България.

Ние се съмняваме дали българското еврейство ще последва насъскванията на горния авторъ и трѣгне да се кара съ българитѣ по чужбина или въ България за неговъ хатъръ. Ние не ще бѣдемъ далече отъ истината ако предположимъ, че дори неговитѣ приятели евреи ще му обърнатъ внимание и го посъветватъ да не прави българския еврейски въпросъ партизански въпросъ. Историята е показала, че партиитѣ изникватъ, растатъ и изчезватъ, но еврейството остава навѣки!

Истина е, че въвъ вътрешната и външна политика на Царь Бориса има много работи които не сѣ нито по нашия нито по този на автора на горната статия вкусъ, но че именно тази политика спаси българското еврейство отъ крематориумитѣ е друга истина, която никой не може да оспори. Ако горния авторъ иска да ни каже, че въ онѣзи страни отъ които загинаха шесть милиона евреи народитѣ, църквитѣ, писателскитѣ, лѣкарскитѣ и други общества сѣ били по-малко заинтересувани отколкото тѣхнитѣ български събрата, то очевидно той не казва истината. На българскитѣ евреи най-малко, ако не на този заслѣпенъ български партизанинъ, е ясно като бѣлъ день, че тѣ останаха живи благодарение политиката на царь Бориса и, че ако политиката на този именно български партизанинъ бѣ наддѣляла надъ политиката на Царь Бориса, то и тѣ биха днесъ сподѣлили съдбата на сръбскитѣ и грѣцкитѣ евреи. Колкото и парадоксално да звучи тази истина, тя може да бѣде разглеждана само постъ фактумъ

и онзи, който днесъ намира за необходимо да излиза съ подобни провокации, то той косвено излиза със съжалението, че българският еврей не съ сподѣлили участъта на своитѣ събратя. Днесъ, двадесетъ години следъ тѣзи трагични времена, има единъ фактъ, който заслужава внимание предъ всички други: българският еврей съ живи и здрави! Останалото е партизанщина. Миналото ни научи на много уроци. Достатъчно е за насъ да не ги забравяме!

Авторътъ на въпросната статия повдига единъ въпросъ, който не може да не ни интересува. Касае се за Гестаповският български агенти! Добре е този въпросъ да се поразниши малко! Нѣма да бѣде безинтересно да се научи напримѣръ, че следъ войната група официални лица съ ходили въ Берлинъ, разровили съ архивитѣ на германската тайна полиция, намѣрили съ списъцитѣ на гестаповският агенти въ България, но съ останали разочаровани, че въ тѣзи списъци не съ намѣрили имената на онѣзи, които съ искали да подведатъ като военнопрестѣпници и ги депортиратъ въ България. Нѣщо повече, имайки списъка на българският гестаповски агенти въ чужбина, тѣ съ ги намѣрили и зачислили на своя пейролъ, така че много работи, които днесъ ставатъ срѣдъ българската емиграция не могатъ да очудятъ никого. Интересно ще бѣде да се знае къде се намиратъ сега различнитѣ Студентенъ Фюрери отъ бившитѣ български гестаповски агенти.

Процеса Айхманъ е надгробенъ камъкъ на една болна епоха и сериозно предупреждение къмъ всѣки който би посмѣлъ да прави политика съ принципитѣ на човѣкоядството! Нашия български коментаторъ цитиранъ по-горе показва, че не само че не е научилъ нищо отъ истинското значение на този процесъ, но че се е заклелъ да върви по пътищата на Айхманъ!

Б Е З П О Д О Б Н А П Р О В О К А Ц И Я

ПРОТИВО-АМЕРИКАНСКА КАМПАНИЯ ВЪ БЪЛГАРСКАТА ЕМИГРАНТСКА ПРЕСА.

Вестникъ "Единъ Заветъ" е публикувалъ уводна статия отъ г. СТ. /вѣроятно Статевъ/ въ която се правятъ следнитѣ заключения:

- Новиятъ Председател на США, Джонъ Ф. Кенеди, е човѣкъ на компромиситѣ - по убеждение преди псемането на властѣта и на практика - презъ изтеклитѣ шестъ месеца отъ управлението му.

- Той е принуденъ отъ "болѣзнена необходимостъ" да прибѣгва до компромисъ съсъ комуниститѣ.

- По пъта на "примирителността" той е принуденъ да рискува своята популярностъ.

- Причина за неговия "песимизъмъ" съ "неизброими политически, стратегически и психологически грѣшки на неговитѣ предшественици".

- Подъ негово водачество США съ поели пътя на една политика

"осбяна съ компромиси и отстъпления отъ американска страна"- "отъ Лаосъ и Корея до карнавалския десантъ въ Куба".

- Неговитѣ компромиси сж открито поражение.

- Отъ 1945 г. насамъ Америка е проявила "планини отъ криво разбрани егоистични интереси и погрѣшни смѣтки", "морета отъ недомислия и неосведоменостъ, ... океани отъ бюрократизъмъ... безмърна наивностъ"....

- Лаосъ, Корея, карнавалския десантъ въ Куба, Африканскитѣ събития въ тѣхната цѣлостъ, Виенската срѣща съ Крушчевъ "по страненъ и съмнителенъ начинъ съвпадатъ съ известни принципални разбирания на антуража на новия Президентъ.

- Въпроснитѣ компромиси сж продиктувани "отъ безогледната "демократомания" на ученицитѣ на Франкъ Делано Рузвелтъ.

- "Демократоманията" на Америка "не държи смѣтка нито за обективнитѣ условия, нито за реалнитѣ интереси на Съединетитѣ Щати въ различнитѣ части на свѣта, където се правятъ усилия тѣзи разбирания да бждатъ на всѣка цена наложени".

- Америка лѣе "крокодилски сълзи" за поробенитѣ народи.

- Америка плаче за Лумумба.

- Америка ликвидира Европейския колониализъмъ.

- Америка симпатизира съ човѣкоядцитѣ срещу белгийскитѣ, португалскитѣ и европейскитѣ заселници.

- Америка кооперира съ комунизираниитѣ дървиши.

- Въ името на "демократоманията" Америка води явни и тайни подмолни кампании срещу личности и режими и инициативи изцѣло отдадени срещу комунизма.

- "Сѣнката на Рузвелтъ все още доминира задкулисно американската политика" и това "злополучно вдъхновение, което доведе комунизма въ сърдцето на Европа, застрашава да срути днесъ последнитѣ препятствия за комунизирането на Африка и Азия".

- Поробенитѣ народи изкупватъ "прегрѣшенията на цѣлата западна цивилизация".

Авторътъ на статията препоръчва щото ние:

- "Да приемемъ съ болка и огорчение факта, ..." на това "лекомислено увлечение по пътя на компромиситѣ".

- "Да разчитаме изключително на собственитѣ си сили." Ние сме "вѣрни на своето българско съзнание" и "имаме ясна историческа преценка на събитията.

- Ние сме тия, които "се борятъ съ комунизма още отъ времето когато Съединетитѣ Щати бѣха съюзници на Съветска Русия".

- "Новата обстановка не представлява сжществена промѣна"

Цѣлата тази фантастична тирада, която звучи почти невѣроятно,

е излѣзла изподъ перото, или поне по нареждане, на онзи когото Царь Симѣонъ е назначилъ да възглавява нѣкакво българско задгранично представителство въ чужбина, онзи който претендира да изразява мнението на българскитѣ монархисти, онзи когото мнозина погрѣшно все още считатъ за изразителъ на мнението на нѣкои български националисти, онзи който взе участие въ Виенското Правителство на Александъръ Цанковъ.

Цѣлата тази фантазматория е една безподобна, безпрецедентна, безсмислена, безотговорна, антинародна провокация която българската политическа история едва ли може да повтори!

Тази провокация по адресъ на Америка, въ която е усмѣтъ председателятъ на онази страна, на която поробениятъ български народъ гледа съ вѣра и упование за своето освобождение е умишлено ПРЕДНАЗНАЧЕНА ДА НАСТРОИ ВРАЖДЕБНО АМЕРИКАНСКИТѢ ОФИЦИАЛНИ СРЪДИ ПО ОТНОШЕНИЕ НА НАЦИОНАЛНО МИСЛЯЩАТА БЪЛГАРСКА ОБЩЕСТВЕНОСТЪ, ДА ОПРАВДАЕ ДОСЕГАШНАТА ПОЛИТИКА НА ДИСКРИМИНАЦИЯ НА НѢКОИ АМЕРИКАНСКИ СЛУЖБИ ПО ОТНОШЕНИЕ БЪЛГАРСКИТѢ НАЦИОНАЛНИ СИЛИ И ДА ЗАКРЕПИ ПОЛОЖЕНИЕТО НА ДЕВЕТОСЕПТЕМВРИИЦИ ВЪ АМЕРИКА.

Авторътъ на въпросната статия е платено оръдие на сили, които работятъ за политическото разстройство на българската национална емиграция! НИЕ ПРЕДУПРЕЖДАВАМЕ ВСИЧКИ БЪЛГАРСКИ ЕМИГРАНТИ ДА НЕ СЕ ПОДДАВАТЪ НА ТАЗИ ПРОВОКАЦИЯ, ДА Я ОСЪДЯТЪ КЪДЕТО И КАКТО МОГАТЪ, ПО ЧАСТЕНЪ ПЪТЪ ИЛИ ЧРЕЗЪ ПЕЧАТА, И ПОДПОМОГНАТЪ ЗА ЗАСИЛВАНЕ ВРЪЗКИТЪ МЕЖДУ АМЕРИКА И БЪЛГАРСКАТА НАЦИОНАЛНА ОБЩЕСТВЕНОСТЪ.

ТЪЗИ, КОИТО НИЩО НЕ СЪ ЗАБРАВИЛИ ОТЪ КАТАСТРОФАДЖИЙСКАТА СИ ПОЛИТИКА ОТЪ 16 ЮНИИ 1913 ГОДИНА НАСАМЪ И НИЩО НЕ СЪ НАУЧИЛИ ОТЪ НАЦИОНАЛНИТЪ ПОГРОМИ ВЪ БУКУРЕЩЪ, НЪОИ И 9 СЕПТЕМВРИИ, ОТНОВО ЗОВАТЪ БЪЛГАРСКАТА НАЦИОНАЛНА ОБЩЕСТВЕНОСТЪ ПО ПЪТЯ НА ЕДНА ДОНКИХОТОВСКА КАМПАНИЯ ПРОТИВЪ АМЕРИКА!

Че въ американската политика по българскитѣ политически въпроси има много нѣща съ които ние не можемъ да се съгласимъ - това е въпросъ по който никой не може да спори! "Борба" е на челно мѣсто въ изнасянето погрѣшната политика на много американски служби! Но че политиката на Америка трѣбва да бъде изложена на подигравка, на присмѣхъ и самия Председателъ на Америка трѣбва да стане предметъ на йезуитска ирония и злъченъ сарказъмъ и то не отъ друго, а отъ българитѣ, е политика и тактика, която преминава границитѣ на всѣко свободомислие. Никой българинъ не може да разбере причинитѣ за такова едно изстъпление противъ Америка, ако не предположи, че или се касае за нѣкакъвъ заговоръ противъ българската национална общественостъ, или се касае до една политическа халюцинация която желае да възкреси погребаното минало или пъкъ, най-после, за отмъщение на онѣзи, които изкусно подведоха автора на статията по пътя на нанодолището и сега го изоставиха насрѣдъ пътя да се топи въ собственото си масло. Каквато и да бъде истината, тази провокация е насочена противъ Америка и трѣбва да бъде различена като такава.

Въ Америка има много българи. Американскитѣ българи като равноправни граждани избиратъ Председателя на Америка и се произнасятъ по неговата политика и по американската политика въобще. Въ оценкитѣ си по тази политика американскитѣ българи се ръководятъ отъ най-добре разбранитѣ интереси на Америка и българския народъ. Когато нѣщата стоятъ така, че не всичко което българитѣ биха желали се постига, то въ такива случаи тѣ не преставатъ да работятъ за изясняване българскитѣ проблеми, не започватъ да се смѣятъ на своя Председателъ, не започватъ да го иронизиратъ и да даватъ високомѣрно уроци на Америка.

Не е необходимо да се напомня на нашите събратя във Италия и другите части на света, че подобно отношение към Америка трябва да бъде възприето и от тяхна страна. Но ако някой смята, че е дошло време да хвърлят калък в лицето на Америка, то дългът на всеки съзнателен българин е да им напомни истинския им ръст и положение.

Ние можем да се сърдим на Америка за много работи, но не е наша работа да напомняме на Америка за неизброимите политически, стратегически, и психологически грешки на нейните председатели, не е наша работа и не можем да виждаме във отделните ходове на американската политика само поражение, не е наша работа да посочваме американските егоистични интереси, недомислия, неосведоменост, безмърна наивност, крокодилски сълзи, симпатии съ човкоядците, комунизирани-те дервиши, злополучните и вдъхновения и надъ всичко да изразяваме носталгично съжаление, че Америка под водачеството на Рузвелт не застанала на страната на Хитлер по подобие на автора на цитираната статия, но застанала на страната на Сталин.

Тези, които никога не намръхиха благоприятно време за установяване демократично управление във България и винаги намираха извинение във "обективните условия" и "реалните интереси", за да суспендират Търновската Конституция, днес се сърдят на "безогледната демократомания" на Америка и осъждат нейната политика за освобождението на колониалните народи - човкоядците - като виждат във нея заедно съ "Правда" и "Известия" "егоистични интереси" и "погрешни сметки", плачат за пропадането на европейския колониализъм - като че ли и България е на път да загуби колониите си, отричат правото на свобода и независимост на народите във Африка и Азия, съжаляват за падането на робовладелците-диктатори без Америка да вдигне пръст да ги защити, виждат във лицето на новоосвободените народи само врагове, намират, че безогледната демократомания е плод на страни и съмнителни разбирания под сѣнката на Рузвелт и ще доведе до комунизирани на света и забравят, че борбата на колониалните народи за свобода и независимост е същата борба която поробените от комунизма народи водят и че и едините и другите гледат на Америка съ вѣра и надежда за помощ, че Америка не може да поддържа робството във свободния свят и същевременно да работи за освобождението на тези задъ желзната завеса. Ако има някой да корегира отношението си по този въпрос, то не е Америка, но колониалните империи. По всичко изглежда, обаче, че правителствата на тези империи са намърлили пътя, но нашите защитници на колониализма и империализма все още предпочитат да живѣят във деветнадесетия век!

Вместо да препоръчат на българската национална емиграция да застане във челните редици, на челния фронт за свобода и демокрация нашето царско задгранично представителство е избрало да стане проповѣдник на всеобщо осъдени и умиращи реакционни концепции, да плаче за съдбата на робовладѣлството и диктаторите! Вместо да търси начини и средства за изнасяне каузата на българската национална емиграция пред американските официални срѣди, това представителство е тръгнало да повтаря политиката на 13 декември 1941 година!

На всичко това ние можем само да кажем:

Българският народ и българската емиграция нѣма да се подат на тази безпримѣрна провокация!

СПАСЪ Т. РАЙКИНЪ

КРАТЪКЪ ПРЕГЛЕДЪ НА СЪПРОТИВИТЕЛНОТО ДЪВИЖЕНИЕ ВЪ БЪЛГАРИЯ

СЛЕДЪ ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИЙ 1944 Г.

Непосрѣдствено следъ девети септемврий 1944 г. главниятъ ударъ на комунистите бѣше нанесенъ върху фактическото унищожение на организациятѣ, партиитѣ и лицата които въ политическата си платформа или индивидуално убеждение бѣха въ идеологическо противодѣйствие на болшевишката система. Подъ прикритието на "Отечествения Фронтъ", политическа коалиция отъ комунисти, пладнари, частъ отъ социалъ-демократитѣ, и "Звено", създадена въ 1942 г. по изричната директива на Москва, отъ която коалиция на 9. IX. 1944 г. се излъчиха министритѣ на новия кабинетъ въ съставъ: 4 комунисти, 4 пладнари, 2 звенари и единъ независимъ интелектуалець, се започна методичното ликвидиране на националната съпротива, предпоставки за която съществуваха дълго време преди окупацията на България отъ СССР и представляваше реална опасностъ за установяване на комунистическа диктатура въ България.

Страната бѣше усѣяна съ мрежа отъ О.Ф. комитети, които, ловко използвайки заблуджението на общественото мнение, че не се касае за комунистическо, а за коалиционно управление, започнаха унищожението на антикомунистическитѣ сили разполагайки съ неограничената подкрепа на окупационнитѣ руски войски. Десетки хиляди бѣха избити въ началнитѣ дни. Точната цифра не може да се установи по липса на възможностъ. Труповѣтъ на жертвитѣ се намираха по рѣкитѣ, блатата и пещеритѣ или биваха изровени обезобразени по градини, полета и гори. Други десетки хиляди изчезнаха безследно. Жертвитѣ бѣха изключително отъ принадлежащитѣ на бившитѣ национални организации като Съюза на Българскитѣ Национални Легиони, Отець Паисий, Кубратъ, Ратникъ и др. или отдѣлни личности съ установени анти-болшевишки разбирания и бѣха единственитѣ врагове на комунистическата идеология дълго преди 9. IX. 1944 г.

Следъ първия ударъ, който отне живота на най-енергичнитѣ и способни хора, националнитѣ сили започнаха сформирането на конспиративни групи и организации съ основенъ замисълъ - привличане на вниманието на западнитѣ сили за корегиране фалшивата форма на демократично управление въ България. Срѣдствата бѣха създаване на конспирация въ страната, а главната целъ - народно въоръжено възстание. Фактически първитѣ конспирации възникнаха съсъ сѣщия замисълъ, но безъ опредѣленъ ръководенъ центъръ /по причина на избититѣ или прѣснати ръководители/. Конспирациитѣ бѣха малки групи отъ различно число хора, които търсеха възможностъ за свързване съ останалитѣ, за да се създаде необходимата координация. Така се образуваха множество конспиративни групи или организации като Старо-Загорската, - разкрита презъ Декемврий 1944, Н.О.Л. - Национално Освободителната Лига - конспирация въвъ Военното Училище и Школата за Запасни Офицери, Смоленската конспирация - разкрита презъ Априлъ 1945 г. отъ която бѣха осядени 80 души, Кърджалийската конспирация и др. - всички почти самостоятелно дѣйстващи национални конспирации, но съ единъ и сѣщъ основенъ замисълъ, както по-късно се установи.

За да се париратъ изникналитѣ национални съпротивителни групи и организации О.Ф. Правителство създаде З.З.Н.В. - закона за защита на народната властъ - драстиченъ законъ който предвиждаше смъртно наказание за ръководителитѣ на конспирация или група на повече отъ двама души, за членоветѣ на такава конспирация или група отъ 5 години до доживотенъ затворъ и 3 години затворъ за тѣзи, които безъ да участвуватъ сѣ знаели за съществуването на такава конспирация или група, но не сѣ донесли на милицията за това /членъ известенъ въ България като "знаялъ - не казалъ"/

През есента на 1944 г. бѣ подписанъ отъ всички министри участвуващи въ О.Ф. т.н. Законъ за Народния Сѣдъ и въ скоро време следъ това той бѣ приложенъ като въ цѣлата страна започнаха да функциониратъ т.н. Народни Сѣдилища, които осѣдиха на смъртъ около три хиляди души и на затворъ около петнадесетъ хиляди - повечето на доживотенъ. По този начинъ се избиха официално най-способнитѣ държавници - единственъ прецедентъ въ историята. Цѣлъ единъ български парламентъ, съ изключение трима души, бѣше избитъ. Последваха професори, военачалници, политици, общественици и обикновени граждани и селяни - елита на българския народъ.

Независимо отъ варварскитѣ мѣрки на О.Ф. Правительство, националнитѣ конспирации продължиха да се развиватъ и придобиваха повече опитъ, пожеже отъ разкриването на различнитѣ конспирации се виждаха много недостатѣци присѣщи на хора, които освенъ желанието си, нѣмаха никакъвъ опитъ въ тази областъ.

Излизането на една частъ отъ отрѣзнитѣ пладнарски министри отъ кабинета на О.Ф., заедно съ тѣзи отъ Социалистическата Партия и независимитѣ, който бѣше паравана за провеждане съ помощта на наивни или користолюбиви политици комунизиранието на България, отлагането на изборитѣ насрочени за 27 августъ 1945 г. и образуването на официалната опозиция въ България създадоха единствената възможностъ за законно премахване на комунистическия режимъ. Скоро се образуваха четири опозиционни партии - Български Земеделски Народенъ Сѣюзъ - Н. Петковъ, съ официозъ "Народно Земеделско Знаме", /Н. Петковъ бѣ министъръ Председателъ въ О.Ф./, въ противовесъ на Александъръ Обовъ, който остана въ О.Ф., Социалъ-Демократическата партия начело съ Григоръ Чешмеджиевъ, който скоро следъ излизането отъ О.Ф. почина и мѣстото му бѣ заето отъ Коста Дулчевъ съ официозъ "Свободенъ Народъ", въ Противовесъ на Димитъръ Нейковъ, който остана въ О.Ф., Демократическата Партия на Н. Мушановъ и Ал. Гиргиновъ съ органъ "Знаме" - единствената партия която не бѣ взела участие въ преврата на 9. IX. 1944 г., и една група радикали съ органъ "Народенъ Гласъ". Младежкитѣ организации на земеделци и социалисти се сформираха като З.М.С. и С.С.М. и минаха на страната на своитѣ опозиционни партии. Въ тѣзи опозиционни партии и младежки организации се влѣха членовѣтѣ на разтуренитѣ национални организации и безпартийни анти-комунисти, и фактически станаха грѣбнака на тѣхнитѣ управителни тѣла. Отначало плахо, а после смѣло и решително, опозиционнитѣ партии започнаха официалното противодѣйствие на комунизма въ България.

Това противодѣйствие достигна върховната си точка при изборитѣ презъ Октомврий 1946 г. които представиха единствената легална възможностъ за смѣна на комунистическото правителство. Това последното продължаваше да се прикрива съ останалата частъ пладнари и социалисти задъ паравана "Отечественъ Фронтъ". Независимо отъ ареститѣ, убийствата, побоищата, затворитѣ и лагеритѣ на изборния денъ опозиционнитѣ партии се явиха въ коалиция съ една обща /бѣлата/ бюлетина. Нѣколко дена преди изборитѣ Демократическата Партия излѣзе съ предложение до Н. Петковата коалиция за обща листа, но това предложение остана неприето и Демократическата партия се яви въ изборитѣ независимо. Въпрѣки терора изборитѣ бѣха спечелени отъ коалиранитѣ опозиционни партии, съ които, естествено гласуваха всички безпартийни антикомунисти, но фалшификацията на комуниститѣ опредѣли челото на бѣлитѣ бюлетини 1,114,000 докато правителственитѣ надминаха 3,000,000.

Следъ формиране на новото правителство, комуниститѣ, които задържаха пладнаритѣ и социалиститѣ на Обовъ и Нейковъ, за да се поддържа илюзията на коалиция въ О.Ф. започнаха да ограничаватъ дѣйността на опозицията, като въ началото спираха подъ различни претексти издаването

на опозиционните вестници, арестуваха отделни активни опозиционери, като Трифонъ Куневъ, Кръстю Пастуховъ, Коста Лулчевъ и др. докато въ 1947 г. разтуриха всички опозиционни партии, осядиха или хвърлиха въ лагерите почти всички опозиционни водачи и екзекутираха водача на обединената опозиция Никола Петковъ на 23 септември 1947 г. Така се започна масовото преследване на опозиционерите, като на всички се прикачи етикетата "фашист" по простото основание на комунистическото схващане, че който не е комунистъ той е фашистъ.

Конспиративното съпротивително движение претърпя известно изменение както по съставъ, така и по средства. Освенъ националистически конспирации, които не преставаха да работятъ въ революционно направление дори презъ периода на легалната опозиционна борба /една отъ по-големите конспирации, създадена въ 1946 г. бѣше I Legionerski Centъръ/ започнаха да се създаватъ множество други конспирации, най-много отъ Б.З.Н.С. чиито брой нарастна особено следъ разтурянето на опозиционните партии. Дори и увлечените отъ комунистическата пропаганда прогледнаха и страната бѣше обхваната отъ буквално конспиративна треска. Конспирираше се въ казарми, заводи, университети, училища, градове и села. Насилственото коопериране на земята, изгонването на офицерите, изключването на студентите, незадоволените работници, преследваните интелектуалци и свещеници, - цялото недоволство бликна въ единствената останала възможност: конспирацията. Общо бѣше мнението, че развързката е много близка и една революция въ България би довела до освобождението и, при пълното съзнание въ подкрепата на свободния святъ, въ която никой никога не се усъмни. Всички конспирации възникваха спонтанно, безъ предварително определень планъ и подъ нѣкакво централно ръководство. Трудно е да се определятъ тѣхния брой тѣй като досиетата на всички политически затворници сѣ иззети отъ съдебните архиви и се намиратъ въ Държавна сигурностъ, но все пакъ може да се изчислятъ съсъ стотици.

Слабостта на всички конспирации бѣше тѣхната самостоятелностъ и липса на обща връзка помежду имъ, макаръ че всички насочвахъ усилията си за координиране на дѣйствиата си и търсѣха връзка съ известни разузнавания на свободния святъ, за да се създаде единъ общъ ръководенъ центъръ липсата на който унищожаваше значението и резултатите на изолираните групи. Идващите диверсанти въ България, саботажните дѣйствиа, вдигането въвъ въздуха на заводи и важни обекти или локалното разправяне съ отделни комунистически активисти не можеха въ никакъвъ случай да дадатъ желания резултатъ понеже повечето конспирации бѣха мѣстни и милицията, Държавна Сигурностъ съ нейната широка мрежа отъ шпиони, създадените специални вътрешни войски и въоръжени комунистически отряди можаха лесно да париратъ раздробените усилия. Затворите се препълниха, лагерите нарастнаха на 37 /въ 1952 г. въ Бѣлене бѣха около 1200 лагеристи/.

Опити да се координиратъ отделните усилия за една резултатна борба бѣха направени отъ по-големите конспирации, като "Царъ Крумъ", Кюстендилската конспирация, II Legionerski Centъръ, Сливенската конспирация, Добруджанската конспирация и т.н. Най-големата конспирация, която обхвана Асеновградска, Пловдивска, Смолянска околии и има връзки въ цялата страна, известна подъ името Асеновградска Конспирация, създаде голѣма мрежа и хората излѣзоха съ оръжие въ планината, но следъ разкриването и презъ януарий 1948 г. горяните, следъ редица престрелки бѣха избити и заловени. 178 души бѣха осядени срещу осемъ отъ които смъртните присъди бѣха изпълнени, десетки бѣха затворени доживотъ, а броя на хвърлените въ лагеръ е неизвестенъ - не по-малко отъ нѣколкостотинъ. Властта вземаше брутални мѣрки - разстрели, затвори, лагери, интернирания, но конспирациите продължаваха да никнатъ като своего рода заразителна болестъ. Липсата, обаче, на общъ ръково-

денъ центъръ, недостатъчната подготовка и липса на средства, довеждаше до разкриването на повечето конспирации или парирание на дѣйствиата съ добре обработена система на Държавна Сигурностъ разполагаща съ неограничени възможности, подкрепа и инструкции на множеството останали съветски "специалисти" следъ оттеглянето на съветскитѣ окупационни войски.

Едно е необходимо да се подчертае дебело, за да не се изпада въ заблуждение или спекулира отъ безотговорни политически историци: Въ България никога не се е водила съпротивителната борба срещу комунизма отъ името на отдѣлна организация или партия. Наистина презъ периода преди създаването на официални опозиционни партии, бѣше изключително дѣло на разтуренитѣ на 9 септември 1944 г. национални организации, но този обликъ напълно се изгуби следъ образуването на опозицията и особено следъ премахването и. Самата легална опозиционна борба бѣше коалиция - официална и фактическа. Народа се раздѣли на два ясни полюса: комунисти и антикомунисти /наричани отъ комуниститѣ фашисти, капиталисти, реакционери, и т.н./ и конспиративното движение бѣше абсолютно разнородно по съставъ - различни хора, отъ различни партии или политически убеждения, но съ ясно анти-комунистическо отношение. Почти никога създаденитѣ конспирации не бѣха чисти, т. е. само легионерски или земеделски - рѣдко нѣкоя конспирация е имала писанъ уставъ /особено напоследъкъ/ и още по-малко е имала опредѣлена политическа платформа. Борбата се водѣше и води за свобода и демокрация, за справедливостъ и законностъ и никога въ детайлно разработена партийна програма. Партийни различия настѣпваха само въ затворитѣ, лагеритѣ и, за съжаление, въ емиграция. Това сѣ единственитѣ три мѣста въ които се говори и спори за политически различия. Българскиятъ народъ води борбата противъ комунизма безъ всѣкакво политическо различие, само съ едно обединително звено: антикомунизъмъ, и е абсолютно неправилно да се задава абсурдниятъ въпросъ коя партия е най-многобройна или силна, понеже подобенъ въпросъ не е съществувалъ и не съществува въ България/ако и ключимъ нѣкои заслѣпени недобросъвестни политически кариеристи/.

Въ България никой никога не пита къмъ коя партия принадлежи дадена личностъ, а просто се интересува дали е комунистъ или не. И цѣлата съпротива се изразява въ противодѣйствие съ всички разполагаемите средства срещу комунистическата система на две ясни полярности: комунисти и антикомунисти. И нищо друго! Разтуренитѣ на 19 май 1944 г. политически партии които до 9.9.1944 г. не проявиха никаква политическа дѣйностъ, частъ отъ които /безъ демократическата и либералната/ бѣха възстановени или по-точно подбрани на 9.9.1944 г. имаха много малка възможностъ, при наличие на аномалната политическа атмосфера да се развиватъ свободно и факта, че самата легална /и нелегална/ опозиционна борба се водѣше общо, не създаде никакви политически различия между народа, а напротивъ, затвърди фактическото убеждение, че борбата срещу комунизма се води не на дадена партийна платформа, а като цѣлостна, българска.

Ние смѣтаме, че връхната точка на конспиративното движение въ България съ крайна цель революция бѣ достигната около 1952 г. Една реална опасностъ за комунистическия режимъ възникна презъ пролѣтъта на 1951 г., когато селата въ Кулска, Видинска и Плевенска области пламнаха внезапно, безъ нѣкаква подготовка. Селянитѣ разбиваха кооперативнитѣ стопанства, вземаха си собствения инвентаръ и добитъкъ и само бързата намѣса на милицията и вътрешнитѣ войски ликвидира опасността да се разрастнатъ вълненията изъ цѣла България.

Безплодността на последвалитѣ осем години унищожи голѣма частъ отъ съпротивителнитѣ сили, които бѣха избити, оковани въ затво-

ритъ, хвърлени въ лагеритъ или интернирани. Самитъ затвори и лагери представляваха продължение на Държавна Сигурностъ кждето систематически се сломяваше съпротивителния духъ чрезъ неописуеми изтезания, гладъ и разстрели. Останалитъ неразкрити конспирации губѣха реалната възможностъ за разрастване, понеже липсваха хората /избити, въ затвори, лагери или интернирани/. Съмнителнитъ за комуниститъ бѣха подъ непрестанно наблюдение отъ добре разработената система на Държавна Сигурностъ на която сѣ на разположение вътрешни войски които иматъ добре въоръжени моторизирани "свѣтковица" части, подслушвателни и радио-части, танкови части, формената милиция, въоръженитъ работнически отрѣди, голѣмъ брой агенти и провокатори. Движението на хората бѣше подъ непрестаненъ контролъ /всѣки домоначалникъ е длъженъ да донесе въ милицията за всѣко лице пристигнало въ къщата/, писмата се цунзуриратъ и всѣки е поставенъ предъ неопредѣлеността на следващата минута. Самиятъ духъ на революционностъ всрѣдъ народа бѣше разколебанъ, понеже се желяеше скорошна развръзка, а анализътъ на външно-политическата обстановка не предвещаваше измѣната на хоризонта въпрѣки оптимистичнитъ предвиждания на известни радио-станции. Жертвитъ не оправдаваха резултата, както излишно бѣха избититъ при събитията въ Капитанъ Андреево, които излѣзоха на въоръжена борба и следъ нѣколко деня сложиха коститъ си въ Сливенския Балканъ. Числото на конспирациитъ намалѣ а това на бѣгствата се увеличи, което принуди комунистическото Правителство да създаде специални гранични войски и да създаде законъ за преминаване нелегално границата, който предвиждаше наказание до 15 години затворъ, а въ случай на залавяне съоръжие - смъртъ /старъ членъ отъ закона № 155, а новия - 225/.

Самата тактика на конспирациитъ се смѣни, особено следъ унгарската революция. Печалния край на тази революция, освенъ че хвърли нови хиляди, въ затворитъ и лагеритъ, но даде и нова насока на борбата. Готовитъ за дѣйствиe хора, които презъ време на унгарската революция чакаха удобния моментъ извлѣкоха ценни поуки отъ трагичната развръзка. Интереситъ на останалитъ, които продължаватъ съпротивата въ България не ни позволяватъ да разкриемъ методитъ на сегашнитъ конспирации, но едно е характерно, че не се предприематъ открити дѣйствия.

Трѣбва да се признае безспорния фактъ, че разколебането вследствие неудачната политика на западнитъ сили, особено следъ унгарската революция, е много силно. Непоколемимата вѣра, която крепѣше хората е сериозно разклатена и за да се разчита на успѣхъ е необходимо да се ревизиратъ много погрѣшни анализи и отношения.

Ние сме напълно убедени, че останалитъ наши другари въ България, съ които петнадесетъ години работихме за нейното освобождение, ще продължатъ борбата, въпрѣки, че мнозина не сѣ между живитъ, но както тѣ, така и ние очакваме, че свободния свѣтъ ще даде правилна насока, както въ общата борба срещу варварския комунизъмъ така и правилно разбиране и отношение къмъ съпротивителнитъ сили въ и вънъ отъ България.

Н. С.

Б Ъ Л Г А Р С К А Т А П У Б Л И К А

В Ъ В Ъ В Л А Ш К О

ХР. БОТЕВЪ

"Защо ни сж намъ тука вестници, казватъ нѣкои отъ нашитѣ горѣщи патриоти, ния, тукашнитѣ българи, слава Богу, имаме си всичко, каквото ни трѣбва да живѣеме - имаме свобода, богатство, почетъ и всичко, ние сме свободни и живѣеме въ конституциялна земя, ний не сме турска рая, за да имаме нужда за вестници, защо ни сж тогава Знаме, Балканъ, Знание, Михалъ и Тѣпанъ, да ни правятъ гюрултия и дигатъ поменѣ на главата ли? А! Ний сме мирни и умни хора! Ний размирица не щемъ!"

"Не трѣбва да се напада турската царщина, казватъ други, не трѣбва да викаме противъ злоупотрѣбленията, но да хвалимъ всичко, каквото става въ това благословено царство, да казваме, че турцитѣ сж просвѣтени, образовани и кротки като агънца и че българитѣ, подъ дебелата сѣнка на Н.В. Султанътъ благуватъ и сж най-щастливиятъ народъ на свѣта."

"Какви сж тия изобличения и лични нападения въ нашитѣ вестници, мядрува трети, защо да хулимъ ние ония българи, които сж правили зло и пакостъ на народа ни, и че какво има ако Стоянъ е предалъ Драгана на турцитѣ и Драганъ е убилъ брата си, за да бжде богатъ чорбаджиенъ? Ний трѣбва да си покриваме погрѣшкитѣ и не трѣбва за такива малки работи да се коримъ. Ний сме българи, ний сме братя и не трѣбва да си изобличаваме лошапитѣ дѣла!"

"Не щемъ ний такива вестници, които ни навикватъ и потикватъ да работимъ български, не щемъ Тѣпанъ да ни тупа на главата, викатъ безпристрастни патриоти. Ний сме будни и свестни, ний сме безпорочни и непогрѣшими и нѣмаме нужда отъ зурли и тѣпани".

"Аманъ братя, осиромашехме вече да даваме пари за пусти книги и вестници - крещятъ и се дератъ скѣпернитѣ патриоти, що ни сж намъ толковъ книги и вестници, чева нѣма да станемъ синца даскали и попове я?"

"Не знаеме да четемъ ние български, казватъ едни, защо не издавате влашки книги и вестници"?

"Уфъ! Не разбираме влашки, извиняватъ се мнозина, защо не пишете братя български, ний сме българи, не сме власи!"

Ей такива разнообразни идеи има нашата отлична и похвална българска публика въ Румъния. Ей туй е тя! Сега гледайте я, изгледвайте я, чудете и се, оценявайте я, но салъ да не и кажете истината каква е, и колко пари и струва кюляфътъ, че си намирате беля на главата, хх! Ей о сахатъ ще закреши да вика, че сте вагабонти, предатели, шпиони и изедници. Сакънъ да не се нѣкакъ излъжете и кажете нѣкакъ лошава дума за нея, че, бога ми, ... Вий сеирджиитѣ салъ да я гледате и да и се радвате, да и се чудите и хвалите съ Давидовитѣ псалми... И наистина, какъ да не хвалимъ ний една такава публика съ богати идеи и какъ да не я въздигаме до небеса и да не викаме осанна... когато знаеме, че друга като нея нито въ Китайско нито въ Японско се намира.....

/Публикувана за първи пътъ въ Тѣпанъ, г. II, бр. 3, 7/10/1875/

КЪМЪ ВСИЧКИ БЪЛГАРСКИ ЕМИГРАНТИ ПО СВЪТА

Както вече съобщихме въ миналата книжка на "Борба", при Централния Управителенъ Съветъ на Българския Националенъ Фронтъ е образуванъ единъ комитетъ натоваренъ съсъ задачата да издири и публикува имената на всички български патриоти убити отъ комуниститѣ следъ 9 септемврий 1944 г. Ще бждатъ публикувани имената на всички българи паднали въ родината независимо отъ тѣхнитѣ политически разбирания, партийна принадлежностъ, народностъ, занятие или об-лазование.

Следъ като се събератъ достатъчно имена ще бжде издадена една ВЪЗПОМЕНАТЕЛНА КНИГА, напечатана на български и английски, която ще бжде памѣтникъ на героитѣ дали живота си за отечеството.

НИЕ АПЕЛИРАМЕ КЪМЪ ВСИЧКИ БЪЛГАРИ ЕМИГРАНТИ ВЪ СВЪТА ДА НИ ИЗПРАТЯТЪ ИМЕНАТА, ЗАНЯТИЕТО, МЪСТОТО И ДАТАТА НА УБИЙСТВОТО ИЛИ ОБСТОЯТЕЛСТВАТА НА СМЪРТЬТА ИМЪ НА ВСИЧКИ СВОИ РОДНИНИ, БЛИЗКИ, ПОЗНАТИ, СЪСЕЛЯНИ И ПР. СТАНАЛИ ЖЕРТВА НА КОМУНИСТИЧЕСКИЯ РЕЖИМЪ ВЪ БЪЛГАРИЯ СЛЕДЪ 9.9.1944 г.

Който забележи нѣкои неточности или грѣшки въ публикуванитѣ списъци молимъ да ни съобщи своевременно за корегирането имъ.

Този е единствения начинъ за увѣковѣчаване памѣтъта на падналитѣ въ борбата противъ комунизма и ние апелираме къмъ всички български емигранти да се отзоватъ на нашата инициатива. Иначе имената на падналитѣ скоро ще се покриятъ съ забвение!

Приложенъ къмъ този брой на "Борба" ще намеритѣ отдѣленъ листъ озаглавенъ "Списъкъ на падналитѣ въ борбата противъ комунизма народни герои". Следъ попълването на този списъкъ съ имената на онѣзи; които ви сж известни като жертви на комунизма, молимъ да го изпратите до Председателя на специалния комитетъ:

Mr. G. P. BOZDUGANOFF
c/o Bulgarian National Front
P.O. Box 2158
Grand Central Station
New York 17, N.Y. U.S.A.

Въ случай, че имате нужда отъ повече мѣсто можете сами да си пригответе тѣзи списъци. За по-голѣмъ успѣхъ на тази акция необходимо е щото всѣки, по своя инициатива да събере имена на убити отъ комуниститѣ българи отъ лица, които иначе не биха могли да се снабдятъ съ копия отъ списание "Борба".

ОТЪ СПЕЦИАЛНИЯ КОМИТЕТЪ

БЪЛГАРСКИ ВОЕНАЧАЛНИЦИ ПАДНАЛИ ЗА РОДИНАТА ВЪ

БОРБА СЪ КМУНИЗЪМА

Списък № 2

1. Даскаловъ, Теодосий - Генералъ отъ Артилерията, Министъръ на Войната до Априль 1944 г., Разстрелянъ на Софийскитѣ гробища на 2 Февр. 1945 г.
2. Попъ-Димитровъ, Генералъ-Майоръ, Командиръ на V Армия отъ 1 Септ. 1944 г. Следъ 9.9.1944 неизвестна участъ.
3. Стаматовъ, Полковникъ - Убитъ на 9.9.1944 г. въ Дупница
4. Евтимовъ, Полковникъ - Убитъ на 9.9.1944 г. въ Дупница
5. Бъчваровъ, Методий - Подполковникъ, командиръ на гарнизона въ Харманлий, убитъ въ същия градъ скоро следъ 9.9.44
6. Кириловъ, Подполковникъ, началникъ на 30 военно окръжие, убитъ презъ 1944 г. - ноемврий, въ Харманлий
7. Тумбинъ, Христо, Полковникъ, началникъ отдѣление въ Щаба на Войската, звѣрски убитъ скоро следъ 9.9.1944 г.
8. Гроздановъ, Полковникъ, Началникъ на Военно-Географския Институтъ, убитъ на улицата въ Шуменъ, веднага следъ 9.9.1944 г.
9. Стояновъ, Христо, Полковникъ, Командиръ на жандармерийски полкъ, убитъ презъ 1945 г.
10. Казанджиевъ, Тодоръ, Подполковникъ, Началникъ отдѣление въ Щаба на Войската, убитъ презъ пролѣтъта на 1945
11. Саранъовъ, Полковникъ, следъ ужасни инквизиции въ Софийския затворъ, умира въ Александровската болница въ София презъ 1948 г.
12. Стояновъ, Иванъ, Майоръ, Командиръ на щурмово артилерийско отдѣление, звѣрски убитъ презъ пролѣтъта на 1945 г.
13. Дочевъ, Димитъръ, Майоръ, Командиръ на ловна дружина, убитъ скоро следъ 9.9.1944 г. около Шуменъ.
14. Гроздановъ, Грозданъ, Майоръ, убитъ въ Сливенския затворъ, 1949 г.
15. Йончевъ, Илия, Подполковникъ, началникъ на V Огнестрелно Отдѣление, убитъ презъ пролѣтъта на 1945 г.
16. Тотомановъ, Филипъ, Подполковникъ отъ гарнизона въ градъ Пиротъ, убитъ веднага следъ 9.9.1944 г.
17. Кокошковъ, Димитъръ, Майоръ, на служба въ Щаба на войската, убитъ веднага следъ 9.9.1944 г. край с. Говедарци, Самоковско
18. Горчиловъ, Александъръ, Капитанъ, Командиръ на ловна дружина, обесенъ въ Сливенския затворъ презъ 1947 г.

19. Симчевъ, Капитанъ отъ 8 Коненъ полкъ въ Разградъ, разстрелянъ на гробищата въ Разградъ на 12 Септ. 1944 г.
20. Николчевъ, Капитанъ, убитъ презъ Октомврий 1944 г. въ Разлогъ
21. Паневъ, Капитанъ, Обесенъ презъ Априль 1949 г. въ Софийския Затворъ
22. Паневъ, Поручикъ, братъ на Капитанъ Паневъ, обесенъ презъ Априль 1949 г. въ Софийския затворъ, заедно съ братъ си.
23. Николовъ, Никола, Капитанъ въ 30 пехотенъ полкъ, убитъ въ Бургасъ презъ Априль 1945 г.
24. Гълбавъ, Богоя, Капитанъ въ 6 пехотенъ полкъ, убитъ въ Новоселци, на 11 Февруарий 1945 г.
25. Тоневъ, Поручикъ, Ловна дружина, убитъ въ Горна-Джумая, презъ октомврий 1944 г.
26. Мицовъ, Поручикъ, 30 Пехотенъ Полкъ, убитъ презъ Мартъ 1945 г. въ Карлово
27. Амзель, Петъръ Ивановъ, Поручикъ о.з. на служба въ Щаба на войската убитъ презъ пролътъта на 1945 г.
28. Цвѣтковъ, Димо, Фелдфебелъ, убитъ презъ Мартъ 1945 г. въ Карлово
29. Стою Стоевъ, Подпоручикъ, убитъ презъ Септ. 1944 г. въ Харманлий
30. Ханджиевъ, Капитанъ убитъ презъ февруарий 1945 г. въ Борисовградъ
31. Тодоровъ, Янко, Фелдфебелъ, убитъ презъ Септ. 1944 въ Харманлий
32. Тасевъ, Борисъ, Фелдфебелъ, началникъ на охраната на Военното министерство, убитъ презъ пролътъта на 1945 г. въ София.
33. Геновъ, Старши Фелдфебелъ, убитъ на 9.9.1944 г. въ Дупница
34. Щиплиевъ, Воененъ разузнавачъ, убитъ на 13.9.1944 г. въ Дупница
35. Чакъровъ, Методий, редникъ, бръснарь въ Ловна дружина, убитъ презъ Октомврий 1944 г. въ Разлогъ

Събралъ и подредилъ

Г.П. Боздугановъ
Поручикъ о.з.

БЕЛЕЖКА НА РЕДАКЦИЯТА: Всѣки български емигрантъ, който знае имената на убити следъ девети септемврий български граждани се замолва да ги изпрати веднага чрезъ редакцията на "Борба" до Г.П. Боздугановъ за издаване една възпоменателна книга въ честь на падналитѣ въ борбата противъ комунизма национални герои. Не отлагайте! Използвайте приложения за целта листъ въ този брой на "Борба". Напишете нови такива листове! Събирайте имена отъ когото и както можете безъ огледъ на политическа принадлежностъ или убеждения!

МИРО Г. ГЕРГОВЪ

ЧЛЕНЪ НА Ц. У. С. НА Б.Н.Ф.

БЪФАЛО

Прелистиме ли страницитѣ на българската история ще съзремъ имената на много велики борци за свободата на българския народъ и за неговото национално и културно преуспѣване. Историята, тази най-велика учителка на народитѣ, дава достатъчно очертани образи отъ миналото на нашия народъ, които заслужаватъ при всѣки случай да бждатъ за примѣръ на всѣки българинъ. Това важи особено въ днешния моментъ когато свободата и националната му независимостъ сѣ отново покрусени подъ робството на руския болшевизъмъ. Тѣй както нѣкога лютитѣ агарянски орди налетѣха върху българската земя и поробиха българския народъ, така и преди шестнадесетъ години азиатскитѣ болшевишки орди заробиха българския народъ като установиха единъ безпримѣренъ въ историята на човѣчеството бруталенъ и кървавъ режимъ, който надмина времето на еничарскитѣ орди всрѣдъ българската земя.

Както тогава, така и днесъ, въпрѣки терора и издевателствата българскиятъ народъ не преустанови своята борба за извоюване на свободата си. И днесъ той отстоява съ невиданъ стоицизъмъ срещу постигналото го зло. Въ тази своя борба българскиятъ народъ е вдъхновяванъ отъ своето славно минало и въ този смисълъ примѣра на Отецъ Паисий стои на челно мѣсто.

Отецъ Паисий е роденъ въ 1722 г. въ Банско и е починалъ въ 1798 г. Гробътъ му и до днесъ е останалъ неизвестенъ. Съ него българскиятъ народъ свързва на чалото на своето духовно и политическо възраждане и и движение за освобождение. Неговиятъ неогренимъ приносъ състои въ съставянето първата модерна история на българския народъ. Макаръ и съ тази своя "история" Отецъ Паисий да не може да заеме ранга на съвремененъ историкъ или ученъ, той се яви въ едно време, когато националното съзнание на българския народъ бѣ приспано и неговиятъ зовъ за национално освѣстяване бѣ искрата която запали огъня на по-къснитѣ освободителни борби. Той постави началото на българското революционно движение като съ чисто националния духъ вложенъ въ историята му даде една опредѣлена насока.

За да напише своята история Паисий прерови много книги въ Свѣтогорскитѣ манастири и по други мѣста и събра онѣзи материали които го интересуваха и бѣха въ интересъ на българската кауза. Неговата история стана настолна книга за неговитѣ последователи - възрожденци. Той създаде една традиция въ българската история която до денъ днешенъ не е престанала да вдъхновѣва поколѣнията следъ него. Днесъ, когато българския народъ е подъ болшевишко иго и българската емиграция прѣсната по свѣта неговитѣ идеи продължаватъ да поддържатъ огъня на освободителната борба.

Въ своето време Паисий възкреси вѣрата на своитѣ съвременници като имъ напомни славното минало на българския народъ. Днесъ, тѣй както Паисий нѣкога, борчески и изпълнени съ националенъ патриотизъмъ синове на българския народъ - въ отечеството и въ емиграция, напомнятъ на българския народъ за миналото когато той бѣше господарь на имота и живота си, за престѣпното му ограбване отъ комунистическитѣ башибозуци заседнали на българската земя. Тѣ му сочатъ сящо така пътя къмъ

една свободна и независима България където той отново ще бъде господарь надъ своя животъ, своя имотъ и своитѣ съдбини, да твори свободно своя културенъ и материаленъ прогресъ.

Паисий се възбунтува противъ историческото обезличаване на българската нация и написа своята история като заветъ къмъ българския народъ. Днесъ българскитѣ патриоти борци за свобода ежедневно излъчватъ своитѣ паисиевци - въ родината и въ емиграция - които безпощадно и безспирно пишатъ нелегални позиви и прокламации или публикуватъ емигрантски списания и вестници съ които безпощадно разобличаватъ комунистическия режимъ въ България и предателскитѣ прояви на разни театрални антикомунисти въ чужбина които скрито служатъ на комунизма въ България и експлоатиратъ за лични цели и едната и другата страна. Въ изпълнението на тази задача българскитѣ патриоти иматъ историята на Паисия за настолна книга, защото отъ нейнитѣ страници блика онази борческа въра и енергия съ която е изпълнено всѣко българско сърдце хвърлило се въ борбата срещу комунизма.

Съ Паисиевски жестъ и гордостъ патриотичната българска емиграция се гордѣе днесъ като рожба на единъ малкъ по брой, но великъ въ борбитѣ си за свобода народъ. Паисий даде единъ живъ примѣръ какъ се служи на народа въ най-тежки времена. Този примѣръ днесъ вдъхновѣва борческата българска емиграция въ борбата срещу поробителя и ще продължава да вдъхновява цѣлия български народъ дотогава докогато има врагове, които посѣгатъ на неговата свобода, независимостъ, честъ и достоинство.

ЧЕСТВУВАНЕ НА ИЛИНДЕНСКОТО ВЪЗСТАНИЕ

ВЪ НЮ ЙОРКЪ.

По инициатива на нѣколко културни дѣятели и общественици отъ Македония на 6 августъ т.г. се устрои скромно чествуване годишнината отъ славното Илинденско Възстание. Почитателитѣ на илинденскитѣ герои отъ България и Македония се събраха на пикникъ въ мѣстността Пелхамъ Бей Паркъ и отдадоха честъ на загиналитѣ въ борбата за освобождението на Македония. Презъ време на сложената обща трапеза г. Руси Славейковъ, охридчанинъ, виденъ македонски общественикъ и просвѣтенъ дѣятелъ, покани присѣдстваващитѣ да станатъ на крака и почетатъ съ едноминутно мълчание памѣтъта на загиналитѣ въ неравна борба синове на Македония. Следъ това сѣщиятъ произнесе вдъхновено слово въвъ възхвала на безприщѣрния героизмъ на илинденскитѣ борци. Той очерта накратко историята на македонското освободително движение отъ 1893 г. насамъ, като подробно разгледа отдѣлнитѣ етапи на възстанието. Г. Славейковъ посочи, че собствения му дѣдо и чичо му сѣ били заточени заедно съ баща му въ Диарбекиръ две години преди възстанието, където първитѣ двама били отровени, а баща му сѣ върналъ по-късно - амнистиранъ - за да продължи борбата за свобода.

Говорителътъ се спрѣ на конгреса откритъ въ с. Смилево - родното мѣсто на Даме Груевъ, който го и председателствувалъ, решенията взети на този конгресъ, подготовката на възстанието, ентузиазмъ на

участниците, пожертвувателността на населението, избухването на възстанието, прогласяването на Крушевската република, отзвукът от възстанието в Европа, и поражението. Г. Славейковъ завърши съ апелъ щото Македония, която е била ябълка на раздора на Балканитѣ трѣбва да стане обединително звено между балканскитѣ народи.

Следъ г. Славейковъ на събранието говори г. Спасъ Райкинъ. Той изтъкна, че трагичната участъ на Македония е била винаги близко до сърдцето на България и че коститѣ на двеста хиляди българи все още се намиратъ погребани въ Македония. Сящиятъ посочи, че общото историческо минало на България и Македония е засвидетелствувано отъ отъ всѣки камъкъ и всѣка керемида и никой политикъ не може да го изтрие отъ пожълтѣлитѣ страници на нашата обща история. Г. Райкинъ посочи на присътстващиятъ единъ екземпляръ отъ първото издание на книгата на Братя Миладинови - "Български Народни Пѣсни" - 1861 г. и отбелѣза, че тази стогодишнина въ културната история на Македония, е фактъ, който никой историкъ не може да прескочи, или пъкъ политикъ да не вземе подъ внимание. По нататкъ говорителятъ спомена, че следъ поробването на Македония отъ Гърция и Сърбия стотици хиляди сънародници намѣриха приютъ въ България, като впоследствие най-виднитѣ представители на българската наука, на българската журналистика, просвѣта, офицерство, политика - Андрей Ляпчевъ и Антонъ Юговъ, за съжаление, бѣха споменати - църква и т.н. бѣха излъчени отъ македонската емиграция въ България. Г. Райкинъ завърши съ пожелание, че каквито и политически обрати да настѣпятъ Македония ще бѣде винаги въ сърдцето на България, и македонцитѣ, както и да се наричатъ, ще бѣдатъ винаги гледани като наши кръвни братя и че ако нѣкой нѣкога посегне да руши това кръвно братство, то той несъмнено ще бѣде най-голъмия врагъ на Македония.

Последенъ говори г. Тончо Теневъ, който сящо припомни традиционнитѣ културни и исторически връзки между България и Македония особено наблегна на извънредно сериозния характеръ на македонския въпросъ въ полтиката на балканскитѣ народи.

На пикника присътствуваха сящо г. и г-жа Гъбенски. Г-жа Гъбенска е дъщеря на виденъ дѣятелъ отъ тракийската революционна организация.

Следъ братската трапеза въ парка се извиха кръшни народни хора като младежи отъ Македония изсвириха на акордеонъ хороводни пѣсни.

ИЗЪ ПРЕДГОВОРА НА "БЪЛГАРСКИ НАРОДНИ ПѢСНИ"

ОТЪ БРАТЯ М И Л А Д И Н О В И

Си-ве почти пѣсни се слушани отъ жени, седма-та одъ нихъ частъ се собрани одъ восточни-те, и други-те одъ западни-те стърни, имено: Одъ Панагюрище, София, Струмишко, Кукушко, Воденско, Костурско, Велешко, Дебарско, Прилепско, Охритско, Струшко, и Битолско. Найповике пѣсни се собрани отъ Струга, Прилепъ, Кукушъ и Панагюрище....

1. На 21 ноември миналата година делегация на Македонските Патриотически Организации въ Америка е посетила Българската Комунистическа Мисия при Организацията на Обединените Народи и е поискала застъпничеството на българското Правителство за възстановяване на елементарните човешки права на българите въ гръцка Македония. Въ делегацията сж взели участие Прот. Георги Николовъ отъ Дитроитъ, Протоиерей Василь Михайловъ-Торонто, Архимандритъ Кирилъ Йончевъ отъ Чоледс, Методи Чаневъ отъ Кантонъ, Петъръ Ацевъ отъ Фортъ Уейнъ, Прот. Василь Михайловъ отъ Торонто и Любенъ Димитровъ отъ Индианаполисъ.

2. Въ броя си отъ 7 априлъ тази година в. Ню Йоркъ Таймсъ събщи че стопанскитѣ преговори между България и Америка, по които "Борба" се изказа въ миналия брой, сж били прекратени. Съобщението изхожда отъ Американски официални срѣди. Споредъ наши последни сведения между България и Америка напоследъкъ е сключена сдѣлка за 2.5 милиона долари и че България ще внесе отъ Америка 50 електрически локомотива. Редакцията ще бѣде благодарна на този който и събщи коя търговска фирма въ Америка е уредила тази сдѣлка.

3. Америко-Българската Лига държа миналогодишната си конференция подъ председателството на Д-ръ Г. Обрешковъ. Председателятъ на организацията г. Момчиловъ е заявилъ между другото въ доклада си, че главна задача на Лигата била "да подпомогне борбата противъ комунизма". Следъ гласуването на една резолюция противъ "безбожния и тираниченъ комунизъмъ" конференцията е избрала за подпредседателъ Д-ръ Г. Обрешковъ, който скоро следъ това е заминалъ за България да проведе въ изпълнение американската политика за сближение съ комунистическа България чрезъ културна обмѣна. Като се завърналъ отъ България сжщия билъ избранъ за Председателъ на Ню Йоркската група на сжщата организация, която, по наши сведения за сега не брой повече отъ десетъ-петнадесетъ души платени агенти на разни служби.

4. Въ отлична статия относно преживѣлицитѣ си въ България г. Флойдъ Блякъ подчертава, че ратници и брацници били тероризирали българскитѣ евреи въ Американския Колежъ въ Симеоново. Наредъ съ това важно съобщение другъ много интересенъ фактъ е обстоятелството, че г. Блякъ е билъ въ особена тѣсни връзки съ съ семейството Киселинчеви въ България отъ преди четирисетъ години.

5. Нѣкои наши писатели въ чужбина, като изпѣха пѣснитѣ си за тревичкитѣ и бубулецкитѣ трѣгнаха да търсятъ "вѣчната България" по купищата съ богати плодотворни сокове....

6. Единъ български вестникъ въ чужбина писа, че ако билъ на мѣстото на Тодоръ Живковъ би направилъ сума работи въ ООН, не би се завърналъ въ България и така би станалъ "истински герой отъ редоветѣ на Българската Комунистическа Партия, борецъ за човешкитѣ права и достоинство"...

7. Професоръ А. С. Ангеловъ е публикувалъ статия на френски въ единъ Египетски вестникъ подъ надсловъ "Българската Конституция" въ която се е опиталъ да убеждава египтянитѣ, че въ България "земята принадлежи на тѣзи които я обработватъ" - безъ да добави че плодетѣ на земята не принадлежатъ на тѣзи които я обработватъ. Казалъ е професора още много лъжи, за които той самъ знае, че не сж вѣрни. Ние се страхуваме за живота на Проф. Ангеловъ, понеже утре той ще бѣде обвиненъ отъ своитѣ днешни господари, че не е съгласувалъ теоритѣ си съ дѣйствителността.

14. Българският емигрантски печатъ, освенъ "Борба", не спомена нито дума за това, че шестъ отъ най-виднитъ американски сенатори - Дирксенъ, Лауше, Уйлиамсъ, Киитингъ, Джавитсъ и Макнамара и петнадесетъ конгресмени - Дерунианъ, Даниелъ, Ковалски, Конте, Мюлтеръ, Линдсей, Дейгъ, Фриделъ, Анфузо, Кеогъ, Адоницио, Халпернъ, Райанъ, Родино и Рей - говориха въ Сената и Долната Камара по случай деня на Освобождението на България и декларираха подкрепата си къмъ българския народъ за неговото освобождение отъ болшевизма. Само бюлетина на Събранието на поробенитъ народи хроникира този фактъ, но избъгна да спомене нито дума за това, че Б.Н.Ф. празнува това тържество въ Ню Йоркъ и че горнитъ изявления бѣха направени по инициатива на Б.Н.Ф. При все това, на редакторитъ на този бюлетинъ - чужденци, трѣбва да се отдаде честъ и благодарностъ отъ българска страна. Партизанската слѣпота е най-голѣмия врагъ на една национална кауза!

"Свободна Европа/

15. Отъ началото на м. Май Комитета/има новъ Председателъ. Директоритъ на Борда сѣ избрали за такъвъ г. Джонъ Ричардсонъ - Председателъ на комитета за националноститъ при Републиканската Партия отъ преди изборитъ. Г. Ричардсонъ е младъ и енергиченъ американски общественикъ - племенникъ на бившия Председателъ на Съединитъ Щати Хербертъ Хувъръ. Той замѣсти предшественика си Арчибалдъ Александъръ, който по времето на посещението на Крушчевъ въ Америка излѣзе въ защита на група студенти отъ Рутгерсъ Юнивърсити, които искаха да поканятъ комунистическия главорѣзъ да имъ говори. Впоследствие той се опита да оправдава постъпката си въвъ вестницитъ съ аргументи, които не можаха да убедятъ никого въ благоразумието на постъпката му. Читателитъ на "Борба" бѣха своевременно уведомени за този инцидентъ. На г. Ричардсонъ ние пожелаваме успѣхъ въ новото му поприще.

16. Въ Англия бѣ заловенъ единъ комунистически съветски агентъ шпионинъ - Джоржъ Блейкъ - за когото се вѣрва да е предалъ на комуниститъ цѣлата английска тайна шпионска мрежа въ източна Европа и близкия изтокъ. Очевидно, ако английското разузнаване е имало тайни агенти въ България, което трѣбва да се предположи, тѣ досега или сѣ изловени отъ комуниститъ или пъкъ сѣ подъ наблюдение та да бждатъ изловени всички които се хванатъ около тѣхъ. Само като си помисли човѣкъ, че въ случая се касае все за хора които сѣ се хванали на тази вѣдица отъ едничкото желание да се борятъ за свободата на народа си, и че повечето отъ тѣзи хора сѣ все наши приятели - неосведомени за истинското положение на нѣщата задъ граница.....

17. Единъ приятелъ ни направи забележка, че никой отъ ръководителитъ на Б.Н.Ф. не билъ въ България презъ комунистическо време и затова не сме познавали какво е станало тамъ. Редакторътъ на "Борба" бѣше въ България до 1951 г. и познава нѣщата така, както този приятелъ едва ли може да си представи. Напротивъ, отъ забележитъ на този приятелъ личи, че той самиятъ нѣма представа отъ онова, което стана и става тамъ.

18. Другъ приятелъ ни направи забележка, че не бивало да публикуваме фотостата съдържашъ назначението на г. Коста Шоповъ за Плѣвенски Областенъ Директоръ на 13 Септемврий, 1944 г. Защо не? Нима българската емиграция не бива да знае кой е водилъ езекуторскитъ команди въ Плѣвенския край презъ тѣзи страшни дни на комунистическия тероръ? Въпросната публикация има значение по-скоро за онѣзи, които сѣ се хванали на едно хоро съ г. Шопова - не за него. Той си знае кой е, кога какво е правилъ и къде е билъ и не се и мъчи да го отрича. Да му мислятъ нашитъ салонни патриоти които го поставиха тамъ, където той е! Иначе той си получава стипендията опредѣлена му като награда за Плѣвенскитъ кланета.

8. На 1 май т.г. въ България е починалъ Митрополитъ Софроний Търновски. Наскоро следъ това е починалъ Митрополитъ Михаилъ Русенски. Българската Православна Църква е имала много малко иерарси отъ калибъра на тѣзи мастити водачи на поробената българска Църква. Презъ м. Октомврий, 1946 г., презъ време на изборитѣ за Велико Народно Събрание, кандидатката за Народенъ Представителъ Елисавета попъ Антонова – зелената попадия – бѣ нападната отъ комунистическитѣ тълпи въ Габрово и бита до проливане нѣ кръвъ въ Катедралата св. Богородица. Митрополитъ Софроний се отзова веднага въ Габрово, преосвети осквернената народна светиня и така драматизира народната борба за свобода. Съ този си жестъ той се издигна на пиедестала на който стоятъ титанитѣ на българския духъ отъ рода на Екзарха Антима и Екзарха Йосифа, като залепи плесница на комунистическитѣ тирани. Въ 1949 г. комуниститѣ поискаха отъ Митрополитъ Михаилъ да опразни Синодалната книжарница и предаде помещението и за да бѣде направено комунистическа безбожническа библиотека. Митрополитъ Михаилъ имъ отговори, че тѣ сами трѣбва да изхвърлятъ богослужебнитѣ книги на тротоара и че той нѣма да даде нареждане за прибирането имъ. Комуниститѣ оттеглиха ултиматума си... Политика... – ще каже нѣкой! Вѣчна да бѣде памѣтъта на тѣзи достойни български иерарси!

9. Научаваме се, че единъ нашъ архимандритъ въ емиграция получава кореспонденцията си съсъ Светия Синодъ въ Софiя чрезъ българската комунистическа легация въ Вашингтонъ, че напоследъкъ сящия е билъ натоваренъ отъ Светия Синодъ да представлява Б.П.Ц. на една свѣтовна конференция въ Индия, че нѣкои наши свещеници се обърнали къмъ Патриархъ Кирила да дойде въ Америка и имъ ржкоположи въпросния архимандритъ за владика, че отъ Софiя били предпочитали този архимандритъ да отиде и се ржкоположи въ България и после да се върне въ Америка, но че още се очаквалъ отъ тамъ окончателенъ отговоръ...

10. Научаваме се сящо така, че нѣкои хора въ Мадридъ, въ желанието си на всѣка цена да правятъ политика съ БЗНС напоследъкъ ся установили избора си на едного, за когото се знае да е билъ редакторъ на болшевишкия вестникъ "Македонско съзнание" – въвъ Виена, билъ е Портъ-Паролъ на Паница, прекаралъ е много години въ Бѣлградъ и е билъ единъ отъ първенцитѣ на покровителствуваното отъ Жика Лаџичъ "Удружене противъ бугарскихъ бандита".

11. Българското комунистическо Правителство е регистрирало голѣмъ международенъ успѣхъ. Юрданъ Чобановъ, българския делегатъ въ обединенитѣ Народи, бѣ избранъ на 20 септемврий Председателъ на Специалния Политически Комитетъ на тази организация, който комитетъ е поддѣление на Политическия Комитетъ – най-важния органъ на ООН. Сега му е времето да поискаме отъ ООН да приложи чл. 21, точка трета, отъ Декларацията за Човѣшкитѣ Права приета на 10 Декемврий 1948 г. кядето се казва: "Волята на народа ще бѣде основа на държавната власть. Тази воля ще се изразява периодически въ свободни избори... чрезъ тайно гласуване..." – по отношение на България. Чобановъ ще ни подкрепи, нали сме българи, не може да ни откаже... Беднитѣ Обединени Народи!....

12. Ню Йоркската организация на нашитѣ опортюнисти и безрезервисти е на пятъ да избере за свой Председателъ съдружника на Добри Терпешевъ въ прочутата Лимонена Аѣра, който изнесе една реколта български ѣасулъ въ Турция и внесе изгнили лимони въ България. Да имъ е хаирлия на нашитѣ лигари! Все нѣщо на кутсузлукъ имъ върви! Г-нъ Чифчиевъ, отъ "Ботевата Чета," имъ плаща списанието за тази честь!

13. Канала за вкарване български шпиони въ Америка оперира: Софiя-Прага-Стокхолмъ-Ню Йоркъ. Въ Прага ги трениратъ, въ Стокхолмъ имъ даватъ Шведски паспорти и тѣ идватъ въ Америка като емигранти. Това за сведения на онѣзи, които преди нѣколко дни отказаха виза на "Пиринския Царь".

ПЕТИЯТЪ ЮБИЛЕЕНЪ КОНГРЕСЪ НА БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ

ФРОНТЪ

/Продължение отъ миналия брой/

На второто заседание на Птия конгресъ бѣха прочетени поздравленията отправени отъ организациитѣ на БНФ въ свѣта, както и отъ отдѣлни лица. Тукъ даваме мѣсто само на нѣкои отъ по-важнитѣ поздравления:

ОТЪ Д-РЪ АНГЕЛЪ ТОДОРОВЪ - Съдбѣри, Канада

"...Макаръ и да не съмъ на конгреса, мислено съмъ съ васъ въ Ню Йоркъ... Знайте, че винаги ще имате моята морална и материална подкрепа щомъ се касае за организацията и за България... Поздрави на всички приятели!... Гледайте и тоя пътъ всичко да излѣзе сполучливо... Ние сме може би единственитѣ, които развиватъ дѣйностъ и правятъ необходимото споредъ времето и възможноститѣ си за доброто на освободителната кауза и България. Да живѣятъ дѣйцитѣ отъ БНФ! Да живѣе освободителната борба!

Вашъ: Ангелъ

Членъ на Ц. У. С.

ОТЪ Д-РЪ БОРИСЪ ГАНЧЕВЪ - Калгари, Канада

"...Азъ съмъ сигуренъ, че всички ще бъдете ръководени въ разискванията и вземане на решения на тоя конгресъ само отъ здрава политическа мѣдростъ и зрѣлостъ, само за единството на БНФ и доброто на отечеството ни България! На всички мои идейни приятели пожелавамъ единство и ползотворна работа.

Д-ръ Б. Ганчевъ

Членъ на Ц. У. С.

ОТЪ ИНЖ. ДИМИТЪРЪ ИВ. МИХАЙЛОВЪ - Лонгвю, Вашингтонъ

"...Вашата незапомнена демонстрация противъ Крушчевъ въ Ню Йоркъ е гордостъ за българщината по цѣлия свѣтъ...."

Инж. Д. Михайловъ

Членъ на Ц. У. С.

ОТЪ ИНЖ. НИКОЛА ТОНЕВЪ - Лосъ Анжелосъ

"... Много съжالياвамъ, че ми е невъзможно да взема участие въ Конгреса, на който ще се разискватъ въпроси и ще се взематъ решения съ историческо значение по българскитѣ въпроси и освободителното дѣло... Азъ съмъ напълно увѣренъ, че и този пътъ делегатитѣ на

Б.Н.Ф. ще изнесатъ конгреса достойно и за примѣръ...."

Инж. Н. Тоневъ

Членъ на Ц. У. С.

ОТЪ ГЕОРГИ ПЕТРОВЪ - Кливеландъ /до скоро въ Австрия/

Обширно изложение върху положението на работитѣ въ Австрия и Европа съ особено подчертанъ интересъ къмъ връзкитѣ на Полковникъ Костовъ и Мадридъ съ лица съсъ съмнителни политически връзки. Сведенията изнесени отъ г. Петровъ представляватъ интересъ не само за организацията на Б-Н.Ф. но и за нѣкои по-специални служби. Особения характеръ на изложението на г. Петровъ за сега ни прѣчи да го публикуваме, но при други обстоятелства, то може да изиграе решителна политическа роля. Делегатитѣ го изслушаха съ огроменъ интересъ.

ОТЪ СТЕФАНЪ КАШЕВЪ - Турция

"....Увѣренъ, че проникнати отъ чувство на дългъ и отговорностъ къмъ родината, ще утвърдите още по-здраво устоитѣ на любимия ни Български Националенъ Фронтъ и ще превърнете настоящия конгресъ въ грандиозна манифестация на разбирателство, сила, и сплотеностъ, опълномошаваме ви да ни представлявате на петия конгресъ..."

Ст. Кашевъ

Председателъ - Турция

ОТЪ КОЛЮ КОНДОВЪ - Парижъ, Франция

"Изпращаме ви нашитѣ борчески поздравии и ви пожелаваме дѣлова и ползотворна работа. Увѣрени сме, че решенията които ще се взематъ на петия редовенъ конгресъ ще бѣдатъ продиктувани отъ съзнанието за дългъ и отговорностъ предъ родъ и родина. Ние знаемъ при какви тежки условия работитѣ, но сме увѣрени, че ще намерите сили въ себе си да превъзможете всички трудности както съ достоинство до сега нашитѣ ръководители ся се справяли. Убедени сме, че петиятъ конгресъ ще допринесе да се вдигне по-високо знамето на борбата за освобождението..!"

Колю Д. Кондовъ - Председателъ

Иванъ Текерлековъ - Секретаръ

ОТЪ ДАЧО НИКОЛОВЪ - Брюкселъ, Белгия и
РАЙЧО РАЙЧЕВЪ

На общо членско събрание на 5 февруарий клона въ Белгия е гласувалъ следната резолюция - отправена до Петия Конгресъ:

1. Б. Н. Ф. въ Белгия удобрява напълно досегашната дѣйностъ на Ц.У.С. по отношение водене освободителната борба, устойчивото, непоколебимо и безкомпромисно отстояване и защитаване на българскитѣ интереси и умѣлото и разумно ръководство на организацията...

2. Упълномощава делегатитѣ конгресисти да взематъ решения отъ наше име.

3. Обявява 4 мартъ за празникъ на Б.Н.Ф. въ Белгия на който день членоветѣ на организацията ще се събератъ въ клуба и отпразнуватъ юбилея на Б.Н.Ф. по случай петнадесетъ години отъ основаването на организацията.

4. Заклеймява и порицава отцепницитѣ разколници и не признава другъ БНФ. Ако нѣкой отъ отцепницитѣ признае грѣшката си и поиска да се върне въ БНФ, може да се приеме само при едно условие: да е добъръ националистъ съ доказана политическа благонадежностъ и да подпише декларация съ която да заклейми отцепницитѣ разколници на която да се даде гласностъ въ нашата любима Борба.

5. Не удобрява разединителната дѣйностъ на Временното Българско Представителство, затова го отрича и не признава.

.....

Дачо Николовъ - Председателъ

Райчо Райчевъ - Секретаръ

ОТЪ Д-РЪ НИКОЛА ВАСИЛЕВЪ - Щутгартъ, Германия

На 12 Февруарий клона е свикалъ събрание открито отъ Секретаря Аеро-Инж. Таневъ. Говорителъ е билъ Д-ръ Никола Василевъ - Председателъ на клона и представителъ на организацията за цѣла Западна Германия. Честувана е била петнадесетгодишнината отъ основаването на БНФ. Архитектъ Ганчевъ е прочелъ изготвената резолюция съ която делегатитѣ на Петия Конгресъ се опълномощаватъ да взематъ решение отъ името на клона.

Д-ръ Н. Василевъ.

ОТЪ ВЕЛКО КОВАЧЕВЪ - Грацъ, Австрия

"...Членоветѣ на Б.Н.Ф. въ Австрия поздравляватъ петия конгресъ въ Ню Йоркъ и му пожелаватъ ползотворна работа..."

Велко Ковачевъ

ОТЪ БОЖКО БОЖКОВЪ И ИЛИЯ ИЛИЕВЪ - Гърция

"...По случай юбилейния конгресъ и петнадесетъ години отъ основаването на Б.Н.Ф. ние, членоветѣ на Б.Н.О. "Князь Кирилъ Преславски" ви изпращаме нашитѣ борчески поздравии съ пожелания да се увенчае съ пълень успѣхъ вашата конгресна работа. Българската емиграция въ свободно кралство Гърция стои здраво на своя постъ и е всѣки моментъ на ваше разположение, при всички случаи, съ готовностъ да влѣе своитѣ дружни усилия въ общата борба за прогонването на болшевизма далечъ къмъ пуститѣ сибирски полета! Да живѣе ут-решна свободна национална България! Да живѣе нашата челна организация Б.Н.Ф. съ любимия и заслужилъ нашъ Председателъ Д-ръ Иванъ Дочевъ.

Божко Божковъ - Председателъ
Илия Илиевъ - Предс. на Контролната Комисия.

ЗАСЕДАНИЕ НА ЕКЗЕКУТИВНИЯ СЪВЕТЪ

На 3 и 4 юний т.г. Екзекутивния Съветъ на Централния Управителенъ Съветъ е билъ свиканъ на извънредно заседание въ Ню Йоркъ. За целта е било издадено специално комюнике — публикувано на английски въ този брой на "Борба". Присъствували сѣ Председателя Д-ръ Дочевъ, Подпредседателя Д-ръ Паприковъ, Главния секретаръ Д-ръ Койчевъ, Секретаря г. Райкинъ, Касиера г. Гълбовъ и Председателя на Контролната Комисия Инж. Овчаровъ. Разгледани сѣ били въпроси свързани съ срѣщитѣ на представителитѣ на организацията въ Българския Националенъ Съветъ като членове на делегация излъчена отъ последния съсъ официални американски организации, въпроси свързани съ разузнавателнитѣ служби и освободителната борба и общи организационни въпроси. Взети сѣ били съответни решения и впоследствие приложени като частъ отъ политическата акция на организацията. Становището на организацията да сътрудничи съсъ всички български групировки работещи за освобождението на България отъ комунизма и за установяването на демократично парламентарно управление въ България е било преутвърдено. Спекулирането съ името на организацията и нейнитѣ водачи предъ българския народъ задъ желѣзната завеса безъ оторизация е било осждено. Съответни уроци сѣ били извлечени отъ събитията въ Унгария и Куба и приложени къмъ българската дѣйствителность.

ЧЕСТВУВАНЕ ДЕНЯ НА ХРИСТО БОТЕВЪ

По случай заседанията на Екзекутивния Съветъ на Б.Н.Ф. Ню Йоркската организация свика голѣмо публично събрание въ залитѣ на хотелъ Ню Йоркъръ кадето бѣ чествуванъ деня на легендарния български поетъ революционеръ Христо Ботевъ. Въ програмата взеха участие Инж. Овчаровъ, който говори за Хр. Ботевъ като поетъ, Д-ръ Дочевъ — Ботевъ като революционеръ, С. Райкинъ — Ботевъ като журналистъ, Д-ръ Паприковъ — лични спомѣни отъ другаритѣ на Ботева, Д-ръ Койчевъ — Лични спомени за четницитѣ на Ботева. Младиятъ български писателъ Дюлгеровъ декламира стихотворението "Хайдутѣ", а г. Райкинъ прочете статията "Българската публика въвъ Влашко". Следъ литературната програма, която предизвика огроменъ интересъ и задоволство у слушателитѣ, бѣ прожектиранъ филма "Петиятъ Кънгресъ на Б.Н.Ф." приготвенъ отъ нашия приятелъ Джими . Последва програма отъ народни хора и рѣченици въ която взеха участие всички присъствувачи.

ЧЕСТВУВАНЕ ДЕНЯ НА СВ. СВ. КИРИЛЪ И МЕТОДИЙ

Дружеството на българскитѣ писатели и културни дѣятели въ чужбина, Българската студентска и младежка асоциация "Св Климентъ Охридски" и Българското Християнско Православно Дружество въ Ню Йоркъ организираха на 27 май т.г. тържествено чествуване деня на светитѣ братя Кирилъ и Методий въ Хотелъ Виктория. Тържеството бѣ ръководено отъ г. С. Райкинъ. За дѣлото на светитѣ братя говориха бележития американски ученъ славяновѣдъ и приятелъ на България Професоръ Кларенсъ Манингъ, Г-жа Дора Гълбенска, г. Руси Славейковъ, а младата българска девойка Дайана... издекламира стихотворението "Върви народе възродени". Следъ програмата присъствувачитѣ бѣха поканени на български баници и напитки. Въ единъ отъ антрактитѣ младежитѣ Владо Стефановски и Димче Янкуловски изпѣха и изпълниха

на акордеонъ пѣсни отъ Македония. Последваха народни хора и рѣченици които продължиха до късно презъ нощта и всички играха до насита. Особено впечатление направи голѣмата група отъ младежи отъ Македония - земята на светитѣ братя Кирилъ и Методий.

ЧЕСТВУВАНЕ ДЕНЯ НА ХРАБОСТЪТА - ГЕРГЬОВДЕНЪ

ОТЪ ОРГАНИЗАЦИИТЪ ВЪ ТОРОНТО

БЪФАЛО И ХАМИЛТОНЪ

На 7 май т.г. членоветѣ на организациитѣ въ Торонто, Бѣфало и Хамилтонъ отпразнуваха по народенъ обичай Гергьовденъ - деня на Храбростта, въ градъ Бѣфало. Повече отъ петдесетъ души се бѣха събрали на обща трапеза въ Истамбулъ Казино. Православенъ свещеникъ отъ Бѣфало благослови трапезата. Сервираха се печени агнета приготвени отъ членоветѣ на клона въ Бѣфало. На тържеството произнесе слово Председателятъ на Ц.У.С. Д-ръ Иванъ Дочевъ. Отъ името на домакинитѣ говори председателятъ на клона г. М. Герговъ. Г-нъ и г-жа Василь Динчеви поднесоха отъ името на клона въ Бѣфало на Д-ръ Дочевъ хубавъ подаръкъ - стененъ килимъ отъ Италия. Тържеството премина при голѣмъ успѣхъ. Следъ това въ домътъ на г. Динчевъ се състоя организационно събрание гдето Д-ръ Дочевъ, Инж. А. Гъндерски - Подпредседателятъ на Ц.У.С. и Председателятъ на клона въ Торонто, г. М. Герговъ, г. Цоню Градинаровъ - Секретаря на клона въ Торонто, г. Т. Табаковъ - Председателятъ на клона въ Хамилтонъ и др. взеха живо участие въ разискванията. Бѣха разгледани важни организационни въпроси.

СРЕЩА - ПИКНИКЪ ВЪ ХАМИЛТОНЪ.

На 18 юний т.г. въ мѣстността Винона край Хамилтонъ се състоя среща - пикникъ на членоветѣ на Б.Н.Ф. отъ Торонто, Бѣфало, и Хамилтонъ и семействата имъ. Всредъ природата, край брѣга на езерото Онтарио, бѣ сервирана братска трапеза - гювечъ и кисело млѣко - приготвени отъ г-жа Динчева отъ Бѣфало и г. Табаковъ отъ Хамилтонъ. Повече отъ 45 души присѣдствуваха. Г. Д. Ивановъ прожектира снетия отъ него филмъ отъ Петия Конгресъ на Б.Н.Ф. Следъ това се състоя организационно събраниегдето Председателятъ на Ц.У.С. Д-ръ Дочевъ освѣтли членоветѣ върху решенията взети отъ Екзекутивния Съветъ на Ц.У.С. на 3 и 4 юний въ Ню Йоркъ. Изказаха се Инж. А. Гъндерски, Ц. Градинаровъ, М. Герговъ, Т. Табаковъ, В. Мининъ и др. Пусна се подписа и се събраха сто долара за списанието "Борба". Срѣщата мина при най-голѣмъ успѣхъ.

ЧЛЕНСКО СЪБРАНИЕ НА КЛОНА ВЪ ТОРОНТО.

На 15 априлъ т.г. въ хотелъ Уелзлей, Торонто, се състоя членско събрание на клона на Б.Н.Ф. въ Торонто. На събранието присѣдствува и делегация отъ клона въ Хамилтонъ. Бѣха разгледани редица организационни въпроси и се избра новъ Управителенъ Съветъ начело съ Инж. Ангелъ Гъндерски - Председателятъ, Георги Бибановъ - Подпредседателятъ и Цоню Градинаровъ - секретаря. Следъ събранието се сервира вечеря, която премина при най-задушевна атмосфера.

ГНѢВИШЪ СЕ ЗЕВСЕ - ВИНОВЕНЪ СИ!

СЕДМИЦА НА ПОРОБЕНИТЪ НАРОДИ

Презъ 1959 г. Американския конгресъ гласува единъ законъ съ който упълномощи Председателя на Америка да обявява всѣка година третата седмица на м. юлий за Седмица на Поробенитѣ Народи дотогава докато тѣзи народи се освободятъ. Всѣка година националнитѣ емигрантски групировки взематъ дѣйно участие въ провеждането на тази седмица. По този случай тази година бѣха организирани въ Ню Йоркъ нѣколко публични събрания въ които Б.Н.Ф. взе дѣйно участие. Така организацията е била представена на тържествената религиозна служба въ катедралата "Св. Патрикъ" отъ Д-ръ Калинъ Койчевъ. Същия день, 16 юлий, Американскитѣ Приятели на Анти-Болшевишкия Блокъ на народитѣ сѣ свикали голѣмо събрание въ хотелъ Ню Йоркъръ на което кандидата на Републиканската Партия за кметъ на градъ Ню Йоркъ е прочелъ лично прокламацията на Гъвърнъра на Щата Ню Йоркъ Нелсонъ Рокфелеръ. Преди заседанието на същия кандидатъ, Луисъ Левковичъ, е билъ даденъ приемъ отъ членоветѣ на Екзекутивния Съветъ на същата организация, на който е присѣствувалъ г. Спасъ Т. Райкинъ. На следващия день, понеделникъ, кмета на градъ, Робертъ Вагнеръ, е прокламиралъ седмицата на Поробенитѣ народи предъ градската община въ присѣствието на около сто водачи на различнитѣ поробени народи въ изгнание. Отъ страна на Българския Националенъ Съветъ сѣ присѣствували г. Тончо Теневъ, Д-ръ Калинъ Койчевъ и Спасъ Т. Райкинъ.

АМЕРИКАНСКИТЪ ПРИЯТЕЛИ НА АНТИ-БОЛШЕВИШКИЯ

БЛОКЪ НА НАРОДИТЪ

На 18 мартъ т.г. въ Хотелъ Ню Йоркъръ се е състояла годишната конференция на АП на АБН. На конференцията сѣ изнесли доклади Председателя на Екзекутивния Съветъ Д-ръ Калинъ Койчевъ и Главния-Секретаръ г. Спасъ Т. Райкинъ. Приетъ е билъ обширенъ меморандумъ за представяне на Председателя Кенеди и сѣ били гласувани съответни резолюции. Избранъ е билъ новъ Екзекутивенъ Съветъ начело съ Игнатий Билински - украининецъ - за Председателъ и Чарлсъ Андреански - унгарецъ - за главенъ секретаръ. Въ новия Екзекутивенъ Съветъ отъ българска страна сѣ били избрани Иванъ Гълъбовъ, Руси Славейковъ и Дамянъ Георгиевъ.

На 17 юний т.г. по случай гостуването въ Америка на бившия Министъръ Председателъ на Украйна г. Ярославъ Стецко АП АБН е свикалъ специално заседание на Екзекутивния си Съветъ на което е присѣствувалъ и Председателя на Американската Конференция на Народноститѣ отъ Централна и Източна Европа, Свещ. Балкунасъ. Отъ българска страна сѣ присѣствували Д-ръ Калинъ Койчевъ и Спасъ Т. Райкинъ, които сѣ се възползували отъ случая да подчертаятъ погрѣшнитѣ политически ходове на нѣкои американски или другонародни институции и организации при уреждане политическитѣ работи на емигрантитѣ отъ източна Европа.

БЪЛГАРСКИ ДЕНЬ ВЪ ЧИКАГО

И тази година кмета на Чикаго, Ричардъ Дейли е обявилъ дня Трети мартъ - Освобождението на България - за Български день въ Чикаго съсъ специална Прокламация. По този случай на кметството на втория по голѣмина градъ въ Америка се е вѣло българското знаме. Примѣра на Чикагци е поучителенъ за всички българи намиращи се въ други градове да направятъ същото презъ идущата година като навреме се обърнатъ за това къмъ съответнитѣ мѣстни власти.

ИЗЪ ДЪЙНОСТЪТА НА БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ СЪВЕТЪ

Отъ началото на м. май т.г. Българскиятъ Националенъ Съветъ има новъ клубъ - 1639 Бродуей, между 50та и 51ва улица, въ зданието Капитолъ Театъръ. Новото помѣщение въ сравнение съсъ стария клубъ е много по-добро и на много по-добро мѣсто, - въ центъра на градъ Ню Йоркъ.

Презъ м. Май, Юний и Юлий Българскиятъ Националенъ Съветъ е държалъ всѣка седмица - петъкъ вечеръта - публични събрания на които Инж. Тончо Теневъ, Екзекутивенъ Директоръ, е правилъ обширенъ прегледъ на печата въ Америка придруженъ съ коментаръ по международнитъ събития. Следъ доклада на г. Теневъ е следвала продължителна дискусия въ която сѣ вземали участие всички присѣтствуващи. Особено внимание е било отдѣляно на събитията въ България. Заседанията сѣ се държали въ клуба на организацията. Тѣ ще бѣдатъ възобновени презъ м. септемврий.

По случай речъта на Председателя на Америка по поводъ Берлинската криза Б.Н.С. е отправилъ следната телеграма:

Джонъ Ф. Кенеди -
Вашингтонъ, Д. К.

Българскиятъ Националенъ Съветъ всесърдечно подкрепва силнитъ ви декларации по Берлинската криза и ви поздравява за смѣлото и недвусмислено становище противъ комунистическитъ агресори. Ние ви молимъ да поискате отъ българското правителство да приложи мирнитъ договори съсъ съюзницитъ и въ случай на неизпълнение да денунсирате тѣзи договори.

Теневъ, Гябенска, Койчевъ,
Райкинъ, Радевъ.

На 19 и 25 май т.г. делегация на Българския Националенъ Съветъ е била приета отъ специалния представителъ на Председателя на Американския Комитетъ Свободна Европа г. Хорасъ Хендерсонъ и му е направила обширно изложение по българскитъ политически въпроси въ изгнание. Въ делегацията сѣ взели участие Инж. Тончо Теневъ, Д-ръ Калинъ Койчевъ и Спасъ Т. Райкинъ.

По случай поемането на Председателството на Съединенитъ Щати отъ Джонъ Ф. Кенеди, Б.Н.С. е отправилъ следната телеграма до сѣщия на 29 януарий т.г.

Джонъ Ф. Кенеди
Бѣлия Домъ
Вашингтонъ, Д.К.

Българскиятъ Националенъ Съветъ ви отправя поздравленията си по случай поемането председателството на Съединенитъ Щати. Надѣваме се, че новата администрация ще постави на преразглеждане въпроситъ отнасящи се до американо-българскитъ отношения и ще постави основитъ на една по-добра политика водеща до едно по-творческо и реалистично отношение по българскитъ работи отъ страна на Държавния Департаментъ и другитъ официални американски институции. Ние сме готови да подпомогнемъ всѣко усилие на американското Правителство целящо подобриенето съдбата на поробения български народъ и евентуално неговото освобожделение отъ комунизма.

Екзекутивни директори: Тончо Теневъ, Дора Гябенска, Калинъ Койчевъ.

На 10 септември т.г. клона на Б.Н.Ф. в Чикаго проведе траурно утро по случай годишнината от поробването на България от комунизма. Възпоменателна служба в чест на хилядите жертви паднали в борбата за свобода и годишнината от смъртта на Царь Борис бѣ отслужена от Митрополитъ Серафимъ в Катедралата Св. Троица. Българската колония в Чикаго се стече масово на това тържество. Всѣки искаше да запали една свещица за упокоение душитѣ на героитѣ паднали подъ ножа на червенитѣ поробители. Вдъхновени слова по този случай произнесоха Д-ръ Георги Паприковъ, Инж. С. Овчаровъ-Харизанъ, Подпредседателя на клона г. Г. Йордановъ и Председателя Д-ръ С. Сяровъ. За "Богъ да прости" на присѣтствуващитѣ бѣ поднесено жито, светенъ хлѣбъ и червено вино.

Клона на Б.Н.Ф. в Чикаго, Българския Националенъ Съветъ и Американско-Българската Лига и тази година ще взематъ участие в Есенния Фестивалъ съ Българска Изложба съ другитѣ националности на 12 ноември. Миналата година българската изложба бѣ удостоена съ вниманието на видни американски общественици, между които бившия Председател на Америка Хари С. Труманъ. Изложбата пожена голѣми успѣхи. Организаторитѣ се надѣватъ, че тази година тѣ ще постигнатъ още по-голѣмъ успѣхъ.

РАДОСТНИ НОВИНИ

На Председателя на Клона Д-ръ С. Сяровъ и съпругата му Барбара се роди щерка, която ще бѣде кръстена Юлия. Да имъ е жива и здрава!

На Председателя на Контролната Комисия г. В. Бакаловъ и съпругата му Йоана се роди щерка, която ще бѣде кръстена Фроска. Да имъ е жива и здрава!

На нашия активенъ членъ Инж. К. Троянски и съпругата му Мария се роди синъ, който ще бѣде кръстенъ Михаилъ. Да имъ е живъ и здравъ юнака!

БЕЛ. РЕДАКЦИЯТА: Браво Чикагци!

АМЕРИКАНСКИ ПРИЯТЕЛИ НА А. Б. Н.

На 18 мартъ т.г. А.П. на А.Б.Н. е провела своята редовна годишна конференция. Избарнъ е билъ новъ Екзекутивенъ Съветъ в който влизатъ като представители отъ българска страна г. Иванъ Гълбовъ, Руси Славейковъ и Дамянъ Георгиевъ.

И ТИ ЛИ СИНКО?

Единъ отъ четиримата доктори, които миналата година отидоха в България на Пловдивския Мостренъ Панаиръ съ цель да спомогнатъ за подобряване отношенията между Вашингтонъ и българското комунистическо Правителство се възползувалъ отъ случая да отиде и се види съ майка си. Като се показалъ предъ нея, немощната старица се изправила съсь всичката си сила, изъ гърдитѣ и се надигнала всичката наболѣла мѣка на изстрадалата българска майка и заплула сина си съсь тѣзи думи:

- И ТИ ЛИ СИНКО СЕ ПРОДАДЕ НА КОМУНИСТИТѣ!

С Ъ О Б Щ Е Н И Я

Д-ръ Калинъ Койчевъ, единъ отъ Екзекутивнитѣ Директори на Българския Националенъ Съветъ и Главенъ Секретаръ на Българския Националенъ Фронтъ посети Европа това лѣто и има възможность да обиколи по голѣмитѣ центрове, къдѣто има събрани на едно мѣсто български емигранти. Той направи срѣщи съ много наши дѣятели и е говорилъ на много мѣста на организационни и публични събрания.

Въ Парижъ д-ръ Койчевъ е ималъ нѣколкнократни съвѣщания съ Представителния Комитетъ на Българския Националенъ Съветъ въ составъ: Архитектъ Димитъръ Лозевъ Димитровъ и Архитектъ Стефанъ Лавардашки отъ Българския Земледѣлски Народенъ Съюзъ и Кольо Кондовъ и Александъръ Гавазовъ отъ Българския Националенъ Фронтъ, направилъ е събрание съ клонъ на Б.Н.Ф., ималъ е осведомителна срѣща съ членове на Земеделската Дружба и е говорилъ на публично събрание на тема: Какъ се стигна до образуването на Б.Н.Съветъ и какви сж неговитѣ организационни и идейни основи.

Отъ Парижъ д-ръ Койчевъ, заедно съ Димитъръ Лозевъ ^{сж} /заминали за Брюкселъ, където сж говорили на публично събрание върху целитѣ и задачитѣ на Националния Съветъ и сж отговорили на въпроситѣ, които сж имъ били зададени отъ интересувашитѣ се присѣтствуващи. Г-нъ Лозевъ отъ своя страна се е видѣлъ отделно съ много членове на Земеделския Съюзъ, докато д-ръ Койчевъ, който е останалъ по дълго време въ Брюкселъ е ималъ събрание съ управата на Б.Н.Фронтъ и срѣщи и разговори множество видни дѣйци на българската колония. Особено разговоритѣ съ известния, много уважаванъ отъ всички нашъ общественикъ г. Райчо Райчевъ, съ неуморния труженикъ, учителя Дачо Николовъ, председателъ на клонъ на Нац. Фронтъ въ Брюкселъ, съ господата Филиповъ, Добревъ, Петковъ, Диамандиевъ, Вълчевъ, Стойковъ и много други сж допринесли много за уясняването на въпроси отъ общо-българско значение и сж улеснили процеса на единението всрѣдъ българската политическа емиграция.

Освенъ Парижъ и Брюкселъ, д-ръ Койчевъ е посетилъ Франкфуртъ, Манхаймъ, Карлсруе, Хайделбергъ, Штутгартъ, Мюнхенъ и други градове въ Германия, къдѣто също е срѣщналъ и водилъ разговори съ много български политически дѣятели и е направилъ събрания. Продължителни разговори е водилъ особено съ д-ръ Н. Василевъ, д-ръ Ст. Мариновъ, инж. Д. Велевъ, инж. К. Евдокимовъ, д-ръ М. Тодоровъ, Вековъ и др. въ връзка съ засилване на противо - комунистическата дѣйность и съ образуването на Представителенъ Комитетъ на Българския Националенъ Съветъ за Германия.

— 0 —

ПРЕДСТАВИТЕЛЕНЪ КОМИТЕТЪ НА БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ СЪВЕТЪ ВЪ БЕЛГИЯ .

Въ Брюкселъ, Белгия е образуванъ Представителенъ Комитетъ на Б.Н.Съветъ. Въ него влизатъ Райчо Райчевъ и Тодоръ Вълчевъ - отъ Българския Националенъ Фронтъ и Мишо Петковъ и Георги Диамандиевъ - здружени земеделци отъ Българския Земеделски Народенъ Съюзъ - Врѣща 1 - Д. Гичевъ.

Събранието за оформяването на Представителния Комитетъ е било свикано по инициативата на Г-нъ Райчо Райчевъ и е било председателствувано отъ г-нъ Мишо Петковъ. Подписанъ е Учредителенъ Протоколъ, който е билъ надлежно изпратенъ на Екзекутивнитѣ Директори на Б.Н.С. Въ едно отъ последнитѣ си заседания тѣ сж разгледали и одобрили протокола и осведомили избрания за ръководителъ на комитета г. Райчевъ . Екзекутивнитѣ Директори сж поздравили и пожелали успѣхъ на брюкселци въ народополѣзната имъ дѣйность.